

Arrest

nr. 194 853 van 10 november 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. DE COCK
Durmelaan 10
9160 LOKEREN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 21 juni 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 mei 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoeker op dezelfde dag ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 juni 2017 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 18 september 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. DE COCK verschijnt voor de verzoeker, en van advocaat C. DECORDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 24 juni 2010 dient de verzoeker, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, bij het Belgisch Consulaat-generaal te Casablanca (Marokko) een visumaanvraag type C in. Op 19 juli 2010 wordt een beslissing genomen tot weigering van de visumaanvraag. De verzoeker is vervolgens in het bezit van een visum type C, verleend door Spanje, de Europese Unie binnengekomen.

1.2. Op 19 april 2013 dient de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Op 4 juni 2013 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard en wordt tevens aan de verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.3. Op 27 mei 2013 leggen de verzoeker en zijn partner P.V.D., die de Belgische nationaliteit heeft, voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Lokeren een verklaring van wettelijke samenwoning af.

1.4. Op 4 juni 2013 dient de verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van partner in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap. Op 14 november 2013 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Bij arrest nr. 125 841 van 20 juni 2014 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring van deze beslissing.

1.5. Op 22 januari 2014 bieden de verzoeker en zijn Belgische partner zich aan bij de burgerlijke stand van de stad Lokeren met het oog op een huwelijksaangifte. Op 23 juni 2014 neemt de ambtenaar van de burgerlijke stand te Lokeren een beslissing houdende weigering van huwelijksvoltrekking. Bij vonnis van 20 oktober 2016 verwerpt de familie- en jeugdrechtbank van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, het tegen deze beslissing ingestelde beroep. Het tegen dit vonnis ingestelde beroep is momenteel hangende voor het hof van beroep te Gent.

1.6. Op 7 juli 2014 dient de verzoeker een tweede aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van partner in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap. Op 6 januari 2015 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Bij arrest nr. 152 697 van 17 september 2015 verwerpt de Raad het beroep tot nietigverklaring van deze beslissing.

1.7. Op 8 januari 2015 wordt de verzoeker een inreisverbod (bijlage 13sexies) voor twee jaar opgelegd. Bij arrest nr. 152 691 van 17 september 2015 vernietigt de Raad deze beslissing.

1.8. Op 1 oktober 2015 dient de verzoeker een derde aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van partner in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap. Op 23 maart 2016 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Bij arrest nr. 176 983 van 27 oktober 2016 verwerpt de Raad het beroep tot nietigverklaring van deze beslissing.

1.9. Op 29 november 2016 dient de verzoeker een vierde aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van partner in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap. Hij wordt in het bezit gesteld van een bijlage 19ter, waaruit blijkt dat hij een Marokkaans paspoort en een eigendomsakte van een woning heeft voorgelegd en waarin hem wordt gevraagd om binnen de drie maanden een "*(b)ewijs van 1 jaar samenwoont vóór deze aanvraag of bewijs elkaar 2 jaar te kennen + 3 ontmoetingen voor minimum 45 dagen vóór deze aanvraag, bewijs van voldoende bestaansmiddelen van V.D.P.G.Z. (...), bewijs van ziektekostenverzekering voor alle gezinsleden*" voor te leggen.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoeker de volgende stukken heeft ingediend:

- begeleidend schrijven van 28 februari 2017;
- verklaring ziekenfonds;
- notariële akte verdeling onroerende goederen van 6 juni 2008;
- weddefiche en betalingsfiche op naam van de referentiepersoon;
- overeenkomst arbeiders onbepaalde duur op naam van de verzoeker;
- bijzonder verblijfsdocument bijlage 35 op naam van de verzoeker;
- verzoekschrift tot hoger beroep tegen het vonnis van 20 oktober 2016 van de familie- en jeugdrechtbank van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde;
- schrijven procureur des Konings van 6 oktober 2015;
- verhoor referentiepersoon op 1 mei 2015;

- schrijven van de verzoeker en de referentiepersoon van 1 mei 2015;
- schrijven van de verzoeker en de referentiepersoon van 22 februari 2017 met bijlagen.

Op 24 mei 2017 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de thans bestreden beslissing, die aan de verzoeker op dezelfde dag ter kennis wordt gebracht. Deze beslissing luidt als volgt:

“(…)

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 29.11.2016 werd ingediend door:

(…)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: ‘de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen; …’

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met haar partner, zoals vereist door artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden en dat zij elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben met zijn partner, zoals vereist door artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980. Immers, uit het voorgelegde mailverkeer blijkt het volgende:

Geciteerd uit het mailverkeer:

- mail dd. 28.07.2011: ‘je constate que tu bloques tout contact et que en effet tu es tres desagreable comme ca. Je constate que tu prends des décisions sans me parler ... a partir du 2ieme jour de la 2ieme semaine que jétias au maroc, tu n etais et tu n est pas une personne de référence ... il reste une multitude de point negatifs depuis cette deuxième semaine, je déteste des mensonges et doubles jeux’ (referentiepersoon)

- mail dd. 14.01.2012 : ‘j’ai envoyé un email pour expliquer le statut TRES NEUTRE et sans obligations de cette forme juridique en Belgique «la cohabitation légale». Tu dois savoir que tu es et tu reste mon ami, j ai une tres grande sympathie pour toi, et je veux faire tout pour t aider à régler ta situation légale ... a tout moment tu peux donc «reprenre le fil» ca veut dire: quand tu reviens, les possibilité de régler ta situation juridiquement continuent à exister ici. ... Tu peux encore prendre ton adresse ici ... Tu peux aussi venir habiter dans la première partie de la maison, si tu trouves une fille en Belgique par exemple ... Une famille peut habiter ici, ensemble (et PAS ensemble avec moi) sur le même no de maison’ (referentiepersoon)

- mail 13.01.2012 : ‘j ai décidé eque je vais jamis fais cette kwabitation avec toi ou avec un autre pour des raisons si je fais sa avec toi je vais toujours etre afichierque j’étais avec un homme en sa fais des probleme pour moi quand je me marier et bien sur moi je vais contrwir une famille ...’ (betrokkene)

- mail 08.12.2012 : ‘quant à moi j ai bp de problemes avec mon futur femme elle me mis ds un prison de contrôle ts le temps très jalouse je ne sais pas si je vais continuer avec elle ... si par exemple je veux plus rester avec cette femme tu pense que la commune accepte notre procudaire ou ca va etre refuser comme tarik ...’ (betrokkene)

- mail 08.12.2012 : ‘donc la possibilité pour toi reste ouverte ici de plusieurs facons ... 1) tu peux apres ton mariage avec la fille, venir habiter ici dans la partie devant. A un prix tres bas. Bien sur la consommation de plus de eau et electricite et chauffage, mais c est des frais que vous auriez partout. Le loyer, serait très bas. 2) Si tu ne fais pas le mariage avec la fille ... donc dans le cas que tu veux

venir habiter ici dans le cadre de cohabitation légale avec moi, ca reste possible aussi' (referentiepersoon)

Uit de inhoud van dit mailverkeer blijkt dat er geen sprake is van een affectieve en relationele band/relatie tussen betrokkene en de referentiepersoon, maar eerder van afspraken en een zakelijke overeenkomst met het oog op het regelen van het verblijfsstatuut van betrokkene.

Er dient opgemerkt te worden dat ook de vorige aanvragen gezinshereniging van betrokkene in functie van de referentiepersoon dd. 04.06.2013, 07.07.2014 en 01.10.2015 werden geweigerd op 14.11.2013, 06.01.2015 en 23.03.2016. Betrokkene ging telkens in beroep tegen deze negatieve beslissingen; welke werden verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De huidige aanvraag bevat geen nieuwe elementen welke een andere beslissingen dan de voorgaande rechtvaardigen.

Gelet op het voorgaande, werd er niet voldaan aan de gestelde voorwaarden van artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980.

Bijgevolg voldoet betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis: artikel 7, 1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.

*Hierbij wordt art. 74/13 van de wet van 15.12.1980 wel degelijk in overweging genomen. Van gemeenschappelijke kinderen is geen sprake, evenmin van een probleem betreffende de gezondheid van betrokkene. Verder, wat het gezins- en familieleven betreft: het bevel is het logische gevolg van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden. Indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, wat hier het geval is, is een bevel het enige alternatief. Het duurzame karakter en de oprechtheid van de aangehaalde relatie wordt betwist.
(...)"*

2. Onderzoek van het beroep

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de Vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

2.1. In de zeven middelen van zijn synthesememorie voert de verzoeker de schending aan van de artikelen 40ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

De middelen zijn als volgt samengevat:

“GEZAMENLIJKE BESCHOUWINGEN bij de middelen 1 t.e. m. 6 :

Verzoeker en de referentiepersoon, P. V. D. (...), zijn sinds 27.5.2013 wettelijk samenwonend op het gezinsadres te (...). Sedert die datum hebben beiden er ook effectief doorlopend samen gewoond in hun gezinswoning, op gezegd adres . Dit werd aangetoond in de vierde aanvraag gezinshereniging waarvan de tekst werd ingediend te Lokeren op 28.2.2017 en dit wordt niet betwist door verweerder.

De gezegde aanvraag dd 28.2.2017 verschilt wezenlijk van de vorige aanvragen die door verzoeker reeds eerder werden ingediend : nu is hier voor het eerst het bewijs geleverd van het bedrog dat door een externe persoon, genaamd R. K. (...) in de teksten van de kwestieuze emails ingetypt werd. Voorheen, en dan is met name bedoeld vanaf het tweede dossier gezinshereniging had verzoeker geen beschikking over een hard bewijs over de leugens die door een externe persoon, de genaamde R. K. (...), werden ingetypt in het kwestieuze emailverkeer . Er werd toen op 30.09.2014 door verzoeker

een verklaring op de Koran opgesteld en bezorgd. (stuk 8) . Die verklaring bevat een gedetailleerde en exacte uitleg over de ware toedracht van de leugens die door R. K. (...) ingebracht werden in de emails. Ook werd in die verklaring op de Koran dd 30 09 2014 reeds grondig verklaard hoe het mogelijk was dat zo een bedrog dat opgezet werd door R. K. (...) tegenover de partner van verzoeker, P. V. D. (...), kon bestaan doordat er een ware psychologische beïnvloeding gebeurde door die persoon K. (...) naar verzoeker toe. In het tweede dossier gezinshereniging (kerntekst met bijlagen werd toen ingediend te Lokeren op 7 oktober 2014) is die verklaring op de Koran toegevoegd. Die verklaring is dus bekend op de DVZ . Maar er is nooit enige vermelding gekomen in enige beslissing van de DVZ tot nu toe, hoe die verklaring geëvalueerd werd, noch ligt er enige vermelding voor van de reden waarom die verklaring kennelijk niet geëvalueerd werd tot op heden.

In de aanvraag dd 28.2.2017 is de identiteit van de externe persoon R. K. (...) volledig bepaald : geboren op 28 juni 1978 te (...) (Marokko) en zijn adres is (...).

In zeer vele passages van de aanvraag gezinshereniging zoals die werd afgegeven te Lokeren op 28.2.2017 legde verzoeker in duidelijke termen uit - ditmaal vergezeld van een rechtsgeldig bewijs - waarom de door hem zwartgemaakte passages uit het emailverkeer (aanvraag van 02.09.2013) niet kunnen en ook niet mogen gebruikt worden. Er is namelijk een extern bedrog aanwezig in de teksten van die emails, waarbij thans zeer nadrukkelijk en met een rechtsgeldig bewijsmiddel aangetoond wordt dat zulk een extern bedrog (afkomstig van R. K. (...)) effectief bestaat.

Er is ook bedrog aanwezig doordat de externe persoon R. K. (...) op listige wijze een eigen emailadres van hemzelf gebruikte (namelijk "(...)@gmail.com") om het te laten uitschijnen alsof het verzoeker was die de emails opmaakte en verstuurd naar de referentiepersoon. De referentiepersoon is grondig misleid geworden door die bedrieglijke wijze van handelen van R. K. (...). Er is duidelijk sprake van een bewuste valsheid in geschrifte door R. K. (...) in die emails die onder het adres (...)@gmail.com door R. K. (...) naar referentiepersoon verstuurd werden. Dit alles ressorteert onder de techniek van "phishing" met emails. Er is duidelijk sprake van internetfraude door de handelswijze van de genaamde R. K. (...).

En het is opvallend dat die genaamde R. K. (...) dat ook zelf heeft toegegeven en bekend, zoals zeer duidelijk te horen is in de geluidsopname van het telefoongesprek.

Die opname (dd 19 11 2016) is meegegeven op de cd die in het dossier dat op 28.2.2017 te Lokeren werd afgegeven. De opname is nu hier terug te vinden als stuk 5 (de cd).

Voor de duidelijkheid wordt in dit actuele verzoekschrift tot nietigverklaring nu de transcriptie bezorgd van de kernpassages in die opname. (zie stuk 5)

De aanvraag van 28.2.2017 bevat een omvangrijk tekstonderdeel, daarin genaamd "het punt 8".

Dit onderdeel beslaat 18 pagina's betekenisvolle en gestructureerde tekst waarin grondig wordt uiteengezet wat de ware natuur is van de inhoud van de kwestieuze zwartgemaakte passages in de emails waarnaar de beslissing van de gemachtigde ambtenaar dd 24 5 2017 opnieuw verwijst. Die natuur is zeer duidelijk te omschrijven als volgt : de kwestieuze emails betreffen tot in het bot gevitieerde teksten want er is bewezen sprake van bedrog : te weten één grote hoop leugens die door een externe figuur, genaamd R. K. (...), werden ingetypt in de teksten van de emails.

Ook wordt in het dossier aanvraag gezinshereniging dd 28 2 2017 bewezen dat de rechten van verzoeker manifest geschonden zijn doordat het Parket weigert enig onderzoek te doen naar zijn klachten omtrent de vitiëringen van de inhoud van de kwestieuze emails door de externe persoon R. K. (...).

In het dossier van 28 2 2017 wordt nadrukkelijk verwezen naar zowel de tweede klacht dd 1.5.2015 als naar de derde klacht dd 22 2 2017 bij het Parket van Dendermonde. De tekst van die klachten is in de tekst van het dossier dd 28 2 2017 nadrukkelijk vermeld als deel uitmakend van het dossier, met volgende verwoordingen :

(begin citaat) "Ten behoeve van de beoordeling door de DVZ stellen wij nadrukkelijk dat wij de integrale tekst van die beide klachten bij het Parket hier bezorgen om te dienen als dragende argumentering bij de huidige aanvraag tot gezinshereniging.

Op de bijgevoegde cd is duidelijk de stem te horen van R. K. (...) waar hij spontaan uit zichzelf bevestigt dat "la fille n'a jamais existé" (einde citaat)

Dit is een uitermate belangrijk gegeven: het dossier van 28 2 2017 is in zijn tekst zeer expliciet uitgebreid met de ermee samenhangende kernteksten van de beide klachten bij het Parket (aldaar farde GH Bijlage 8 voor wat betreft de tweede klacht bij het Parket dd 1 5 2015 en de farde GH Bijlage 9 voor wat betreft de derde klacht bij het Parket dd 22 2 2017) en tevens met het verzoekschrift bij het Hof van Beroep te Gent (bijlage 7 bij het dossier dd 28.02.2017)

De kernteksten van de klachten bij het Parket dd 1 5 2015 en dd 22 2 2017 worden hier bij actueel verzoekschrift bij de RVV meegegeven als respectievelijk stukken 2 en 3.

Naar het verzoekschrift bij het Hof van Beroep te Gent (hier stuk 4) wordt in tekst van het dossier van 28.02.2017 nadrukkelijk verwezen als dragende argumentering met de volgende woorden :

(begin citaat) :

"Ten behoeve van de beoordeling door de DVZ stellen wij nadrukkelijk dat wij de integrale tekst van dat verzoekschrift hier bezorgen om te dienen als dragende argumentering bij de huidige aanvraag tot gezinshereniging. Met name kunt U vaststellen dat de zaak van ons huwelijk de facto tot "het proces van de emails" verworpen is. Onze bestaande duurzame levensgemeenschap wordt genegeerd."
(einde citaat).

De afprint van het verzoekschrift bij het Hof van Beroep te Gent wordt hier bij actueel verzoekschrift bij de RVV meegegeven als stuk 4.

Het hierboven aangehaalde punt 8 in het dossier dd 28 2 2017 luidt als volgt :

(vanaf hier start de citering van punt 8 in de aanvraagtekst gezinshereniging die ingediend werd te Lokeren op 28 2 2017), de gebruikte verwoording "wij" slaat in deze citering telkens op de verzoeker samen met zijn partner.

"8) Er is de onwaarschijnlijke hoax van een reeks emails die inhoudelijk totaal gevitieerd zijn door bemoeiingen van een buitenstaander, genaamd R. K. (...).

Het dossier gezinshereniging dat door ondergetekenden op 2 9 2013 ingediend werd is voor de volle honderd percent volledig correct en waarheidsgetrouw.

Dat geldt overigens ook voor de navolgende dossiers die wij indien(d)en.

In het dossier van 2 9 2013 gebeurden een reeks vluchtig aangebrachte indicatieve zwartmakingen met een alcoholstift Edding 800 om aan te duiden dat bepaalde passages in die emails IRRELEVANT waren (en nog steeds zijn !!!)

Wij kunnen enkel vaststellen: wij werden zeer duidelijk niet geloofd, wij werden overduidelijk zelfs verdacht van bedrieglijk opzet. Ondergetekende P. V. D. (...), verklaart hierbij het volgende : er is geen haar op mijn hoofd dat er aan dacht of aan denkt om enig onwaar / onjuist element in het dossier (de dossiers ondertussen) gezinshereniging te zetten.

Ook H. A. (...) draagt er zorg voor dat alle punten die wij neerschrijven en aanreiken in de dossiers volledig waarheidsgetrouw zijn. Wij hebben overigens geen enkele reden om iets te verbergen of te verdraaien of dergelijke: wij hebben een daadwerkelijke duurzame samenleving in onze wettelijke samenwoning.

Zeker vanaf "de dag 1", dat was 27 5 2013, wonen wij ononderbroken samen als koppel op ons gezinsadres. En wij stellen vast dat de overheden van Lokeren dat feit totaal niet betwisten. Het is bijzonder opvallend : in de rechtszaak ivm het huwelijk wordt daarover trouwens geen enkel valabel punt aangereikt door de ABS te Lokeren !

In verband met de zwartmakingen : het is - met het nodige respect - een foutieve en goedkope redenering om te denken dat wij zouden getracht hebben om enige toestand op stuntelige wijze te verbergen aan de diensten van de DVZ. Wij hebben steeds de volledige waarheid verteld omtrent de gevitieerde inhoud van die mails. De datums en de email-adressen die werden met gele fluo-stift gemarkeerd : daarover gaat het in die pagina's 47 tot 74 in dat initieel dossier. Namelijk: bewijzen dat er elektronische contacten geweest waren in de destijds betroffen periode van twee jaren voor de aanvraag (ingediend op 2 9 2013).

Ondergetekende P. V. D. (...) wist en weet zeer goed dat die aangebrachte zwartmakingen hoegenaamd geen enkele garantie bieden op totale onleesbaarheid van de aangestreepte onderliggende teksten. (Het blijkt nu zelfs zo te zijn dat de originele zwartmakingen - aanwezig in het dossier HU36/14 op het Parket te Dendermonde - met de tijd lichter van kleur en transparanter worden. Dus de benaming "permanent marker" die op de stift edding 800 staat is niet helemaal correct voor wat betreft de lichtechtheid van de inkt in de tijd).

Een eenvoudige en heldere redenering is de volgende : stel dat wij op absolute wijze zouden willen hebben onmogelijk maken dat die emails konden inhoudelijk onderzocht worden door de DVZ, dan hadden wij toch gewoonweg die emails nooit bezorgd ! Of dan hadden wij chinese inkt (perfecte en onomkeerbare zwart-making) gebruikt.

Wij herhalen : de emails werden enkel gebruikt in het dossier van 2 9 2013 om te bewijzen dat er regelmatige contacten tussen ons beiden hebben plaatsgevonden. Dat situeerde zich dan destijds in de periode van de twee jaren voorafgaand aan de aanvraag tot gezinshereniging. De gele markeringen met fluostift zijn aangebracht over de datums en over de emailadressen in die emails (de pagina's 47 t.e.m. 74 in dat eerste dossier gezinshereniging).

Wij hebben absoluut geen fout begaan door die emails toch te bezorgen.

Wij hadden nooit verwacht dat de leugens van K. (...) in de emails tot een dergelijke disproportie zouden opgeblazen worden (zowel bij DVZ als bij de rechtbank). Het kan ons nooit verweten worden dat wij de integrale waarheid van in den beginne bezorgd hebben in dat dossier !

P. V. D. (...) stelt : ik ervaar het als ronduit beledigend dat er obstinaat blijvend van uit gegaan zou worden dat wij in onze dossiers niet de waarheid zouden vertellen. Er bestaat geen enkel bewijs of begin van bewijs dat wij de waarheid niet zouden zeggen. Er is kennelijk wel een hardnekkig vermoeden van schuld tegenover ons. Wij begrijpen totaal niet waarom dat zo is.

Er is een bijzonder aspect aan de emails die wij zelf bezorgd hebben aan de DVZ : die mails zijn inhoudelijk totaal aangetast door leugens. Wij zeggen dat zelf! Wij hebben dat vanaf de eerste dag gesteld. (Vooral in het dossier huwelijk is dat aspect van leugens van K. (...) met nadruk gesteld. Het Parket onderzoekt terzake niets , en schendt aldus op grove wijze onze rechten van verdediging.)

Maar het betreft hier dan wel : leugens die er door een externe partij, R. K. (...), in die emails geschreven werden !!! Wij, indieners van huidig verzoek tot gezinshereniging zijn zelf slachtoffers van dat extern leugenverhaal. Wij hebben op de pagina 46, voordat de emails begonnen in het dossier dd 2 9 2013 nadrukkelijk gesteld dat de inhoud van die emails irrelevant is. Om één of andere reden worden wij "ongeloofwaardig" bevonden.

Het persistente leugenverhaal van K. (...) berokkent aan ons ondergetekenden een enorme schade. Er is duidelijk sprake van een gerichte kwaadwilligheid en van de bewuste intentie om schade te berokkenen aan beide ondergetekenden, door die externe persoon K. (...).

De realiteit in de relatie van ondergetekenden is in wezen zeer simpel : wij hebben een daadwerkelijke duurzame samenleving. Die bestaat juridisch en feitelijk zeker sedert de datum van 27 5 2013 en er is sindsdien steeds een effectieve en nooit onderbroken samenwoning geweest in de gezinswoning te (...).

De indiener H. A. (...) heeft een vast werk bij een gekende firma te Lokeren (de bakkerij R. (...)). Vóór de aanvang van dat vaste contract, werkte aanvrager H. A. (...) ook al minstens zes maanden bij diezelfde firma. Dat was toen met tussenkomst van een interimfirma. Aanvrager H. A. (...) kent de finesses van dat werk , en hij heeft een grote ervaring in de bakkerstiel. Ondergetekende P. V. D. (...) woont ook ononderbroken op het gezinsadres, (...) en is ondertussen met pensioen (sedert 1 augustus 2016).

Omtrent de leugens in de emails : er bestaat geen enkel feitelijk bewijs van het bestaan van "la fille", dat is de door de buitenstaander R. K. (...) verzonnen figuur in de emails.

Ondergetekenden verklaren beide op hun erewoord : zo een bewijs kan en zal ook nooit gevonden worden. En wij zijn daar zeer gerust in. Daar is een zeer simpele reden voor : die fantoomfiguur "la fille" bestond en bestaat niet in de realiteit !

Ik, ondergetekende P. V. D. (...), vermeld hier de complete absurditeit die in het onderzoek van het Parket van Dendermonde i.v.m. deze emails ontstaan is :

na een vijf maanden durend "onderzoek" heeft de magistrate , Mevr. D. M. (...), "ontdekt" dat de enkel in de emails bestaande verloofde in Marokko zou zijn (!)

Dat staat nergens in de (gelogen) teksten van die emails ! Al evenmin is er in die gevitieerde teksten van de emails gesteld dat die (fantoom)verloofde zou jaloers zijn "op P. V. D. (...)" .

Maar het onderzoek van de magistrate Mevr. D. M. (...) levert die beide verzinsels op als resultaat. Ondergetekende P. V. D. (...) stelt nadrukkelijk dat er in het huwelijks-onderzoek een onvatbare vooringenomenheid bij het Parket bestaat.

Dat onderzoek mist elke ernst en het heeft alles van doen met een complottheorie die door het Parket gecreëerd werd. (dossier HU 36/14 te Dendermonde).

Het is een pure heksenjacht die tegen ons gevoerd werd, en er zijn staande bewijzen van grove fouten die door de magistrate Mevr. D. M. (...) gemaakt werden.

De eerste rechter te Dendermonde laat in haar vonnis alle door ondergetekenden aangeleverde controleerbare correcte opmerkingen omtrent die hierboven genoemde gelogen en verzonnen argumenten in de weigeringsbeslissing, totaal onbeantwoord.

In de zaak te Dendermonde weet de rechter perfect dat er geen onderzoek gevoerd werd tegenover K. (...) (HU 36/14 in 2014). Het Parket vertikt het daarna een tweede keer om na onze duidelijke vraag van 1 5 2015 onze beschuldigingen jegens K. (...) te onderzoeken. En in haar vonnis dd 20 10 2016 rept de rechter met geen woord over het essentiële derde punt in onze klacht dd 1 5 2015!

Het Openbaar Ministerie is na de onterechte seponering van de klacht van 1 5 2015 aanwezig op de zitting van de rechtbank en zegt simpelweg dat ze het advies van het Parket (bedoeld is : het advies dat destijds door Mevr. D. M. (...) aan de ABS van Lokeren gegeven werd) handhaven. Zo een uitspraak van het OM bewijst enkel dat de opvolgster van Mevr. D. M. (...) het dossier (onze bijkomende conclusies) zelfs niet eens gelezen heeft.

En met dergelijke abjecte schertsvertoning van het Parket werden en worden wij geconfronteerd ...

De handelswijze van het Parket mist elke ernst, en onze rechten worden duidelijk geschaad doordat er geen enkel onderzoek gebeurde naar de leugens van K. (...).

Tot twee maal toe gebeurde er zo geen onderzoek : de eerste keer werd er genoeg genomen met de beledigende opmerking van K. (...) aan de politie. En de klacht van 1 5 2015 werd zelfs niet eens onderzocht ...

De rechtszaak in Dendermonde is door de fouten en door de onverschoonbare nalatigheden van het Parket, totaal bevooroordeeld gevoerd geweest.

Na de heksenjacht van de Magistrate Mevrouw D. M. (...) is er iemand anders van het Parket gekomen als vertegenwoordiger van het OM in de zaak voor de Rechtbank.

Ondergetekende P. V. D. (...) stelt duidelijk : het dossier te Dendermonde werd zelfs nooit ernstig bekeken door de opvolgster(s) van Mevr. D. M. (...).

En de rechter heeft zelfs een tussenvonnis moeten vellen in die zaak huwelijk, omdat het Parket originele documenten uit het dossier HU 36/14 uit dat dossier verwijderd had (!! de door Lokeren gestolen pagina's 47 t.e.m. 74 waren niet aanwezig op de Rechtbank, in het dossier dat voorlag bij de rechter. Een onverschoonbare blunder van het Parket, waardoor een bijkomende vertraging van volle vier maanden in onze rechtszaak te Dendermonde erbij gekomen is!)

Iedere beginnende rechtenstudent weet dat het volledige dossier op de Rechtbank moet aanwezig zijn als de zaak behandeld wordt ...

Wij ondergetekenden gaan niet akkoord met dergelijke manier van handelen.

Het Parket heeft onze rechten van verdediging op manifeste wijze geschonden door onze duidelijke verklaringen omtrent de leugens en de belaging van een buitenstaander, de genaamde R. K. (...), niet te onderzoeken en ze tot twee keer toe niet te willen onderzoeken.

Vandaar - plus vooral omwille van vele andere inhoudelijke redenen - stamt dan ook ons beroep tegen het onterechte vonnis te Dendermonde dd 20 10 2016.

Wij merken op dat het vonnis meerdere aantoonbare grove materiële fouten bevat.

Aan de DVZ : wij bezorgden de tekst van het Verzoekschrift bij het Hof van Beroep te Gent. (zie bijlage 7)

Die tekst bevat ook zeer vele gelijklopende opmerkingen van onzentwege over de onwil van het Parket om onze klachten tegen K. (...) te onderzoeken.

Die rechtszaak is ingeleid op 17 januari 2017 en is thans lopende (wij hopen dat het daar snel vooruit zal gaan, maar wij ontvingen van onze advocaat eerder al een echo die sprak over begin 2018!)

Ten behoeve van de beoordeling door de DVZ stellen wij nadrukkelijk dat wij de integrale tekst van dat verzoekschrift hier bezorgen om te dienen als dragende argumentering bij de huidige aanvraag tot gezinshereniging. Met name kunt U vaststellen dat de zaak van ons huwelijk de facto tot "het proces van de emails" verworpen is. Onze bestaande duurzame levensgemeenschap wordt genegeerd.

Wij merken nogmaals op dat het vonnis meerdere aantoonbare grove materiële fouten bevat : vele ervan (niet alle !) zijn besproken in ons verzoekschrift.

In de rechtszaak Hof van Beroep te Gent gaan nog conclusies van ons tussenbeide komen, en daarin zullen dan alle materiële fouten in het vonnis Dendermonde aan bod komen.

Aan de DVZ : in verband met het door ons gevraagde onderzoek naar de leugens van K. (...) in de emails : wij bezorgen hier de tekst van onze klacht van 1 5 2015 betreffende de belagingen en de leugens door K. (...).

Dit was/is feitelijk de tweede klacht van ons daarover. De eerste klacht hebben wij destijds bezorgd bij de ondervragingen in het dossier HU 36/14, het onderzoek van het Parket inzake een mogelijk schijnhuwelijk van ondergetekenden.

Huidige status : er is tot op heden nog geen enkel onderzoek gebeurd over onze klacht van 1 5 2015.

Dit vormt een onvatbare grove schending van onze rechten door het Parket en door de eerste Rechter.

Dit omvangrijk subdossier (farde) noemt hier "bijlage 8 GH "

Wij bezorgen bij deze ook de integrale kopie van het dossier (bijlagen inclusief) van onze derde klacht tegen K. (...), onze omstandig gemotiveerde klacht dd 22 2 2017 bij het Parket van Dendermonde.

Dit omvangrijk subdossier (farde) noemt hier "bijlage 9 GH"

Wij reiken hierbij ook bewijzen en duidelijke omschrijving van te onderzoeken feiten aan.
Huidige status : de aangetekende brief is verstuurd naar het Parket op 23 2 2017
Het bewijs van de verzending met de post bevindt zich in Bijlage 9, in die subfarde.
Ten behoeve van de beoordeling door de DVZ stellen wij nadrukkelijk dat wij de integrale tekst van die beide klachten bij het Parket hier bezorgen om te dienen als dragende argumentering bij de huidige aanvraag tot gezinshereniging.
Op de bijgevoegde cd is duidelijk de stem te horen van R. K. (...) waar hij spontaan uit zichzelf bevestigt dat "la fille n'a jamais existé"
Voor zover dat nodig is : de DVZ kan uiteraard navraag doen omtrent de stand van zaken van onze recent ingediende klacht tegen K. (...).
In elk geval stellen wij dat duidelijk is dat wij zelf er alles aan doen om dat uiterst giftige en gemene verhaal van die leugens van K. (...) te bewijzen.
Sedert de nieuwe leugens van K. (...) op 24 12 2016 zijn wij vastbesloten om de strafrechterlijke vervolging van zijn misdrijven tot op het bot verder te zetten.
Wij, ondergetekenden zijn zelf slachtoffer van de laffe leugens in die emails en van de onbetrouwbaarheid van K. (...).
En wij zijn dus hoegenaamd niet de auteurs van die leugens over "la fille" en dergelijke verzinsels van K. (...) in emails !!
Indien dat nuttig is : ondergetekende H. A. (...) geeft ook aan de DVZ de toelating om het email-adres (...)@gmail.com open te breken.
Wij, ondergetekenden, zijn zelfs vragende partij naar dat openbreken!
Het kan enkel een bijkomend bewijs opleveren voor wat wij stellen over de leugens die in de emails staan, als gevolg van bemoeiingen door K. (...).
Wij verwijzen naar wat er daaromtrent staat in de derde klacht bij het Parket dd 22 2 2017 (aangetekend verstuurd op 23 2 2017). De bewijskracht die in dat valse emailadres (...)@gmail.com schuilt is ons ten volle duidelijk geworden op het moment van de redactie van de derde klacht bij het Parket. Hier is het glashelder : K. (...) heeft bij zijn belagingen en zijn leugens gebruik gemaakt van zijn eigen email-adres.
Ondergetekenden stellen dat er redelijkerwijs geen enkele twijfel kan bestaan over de echte en hechte affectieve band tussen hen beiden : het omgekeerde stellen zou neerkomen op de ondenkbare bewering als zouden ondergetekenden al zowat vier jaar lang bezig zijn om een relatie te faken ...
Maar, kennelijk, gaan onderscheidene overheden er (tot voor kort in elk geval) vanuit dat onze relatie "onecht" zou zijn.
Het frontaal tegen ons gekeerde vermoeden van schuld is duidelijk aanwezig.
En dat is omzeggens totaal terug te leiden op de nefaste uitwerking die wij tot op heden nog steeds ondergaan van een identiteitsdiefstal en van een reeks leugens die gecreëerd werden door een externe persoon die onze relatie wil kapot maken.
Die persoon K. (...) is daarbij gedreven door een niet te vatten jaloersheid.
Om enig inzicht te krijgen in het geflipte karakter van die persoon vragen wij aan de verantwoordelijken bij DVZ om in onze klacht bij de politie dd 1 5 2015 het punt 1) na te lezen : dit zijn verifieerbare SMS'en die K. (...) verstuurd heeft!
Op één of andere manier was K. (...) kennelijk ter ore gekomen dat H. A. (...) eens een operatie heeft ondergaan te Lokeren. Het betrof een kijkoperatie, een routinezaak voor de chirurg feitelijk . K. (...) heeft kennelijk niet veel verstand van de huidige chirurgie want in een SMS schrijft hij aan H. A. (...) "ils ont déchiré ton ventre" ... En dat zou dan bovendien ook nog een straf geweest zijn ...
De bedreigingen en stompzinige beledigingen die K. (...) daar neergeschreven heeft zijn verifieerbaar.
De gsm-nummers van K. (...) zijn op heden nog beide in gebruik door hem. Het (oudere) gsm-toestel van P. V. D. (...) (destijds met nummer 0486 83 06 58) ligt na vele jaren nog steeds ongebruikt in een kast op ons gezinsadres te (...). Het kan dus nog door het Parket onderzocht en uitgelezen worden, indien dat noodzakelijk zou zijn. Alhoewel : voor ons is dat eerste punt in de klacht van 1 5 2015 zeker niet de hoofdzaak.
Aan de DVZ vragen wij om kennis te nemen van de door K. (...) verstuurd SMS'en in dat eerste punt : het is duidelijk dat wij hier te maken hebben met een haatdragende en totaal onevenwichtige persoon die zulke dingen neerschrijft.
Welnu : het is diezelfde persoon K. (...) die verantwoordelijk is voor de teksten van de uitgaande emails naar P. V. D. (...), de emails die zich bevinden op de pagina's 47 t.e.m. 74 van het eerste dossier gezinshereniging.
Diezelfde K. (...) heeft destijds H. A. (...) overweldmd toen hij de emails opmaakte, zogezegd om een "dienst" te bewijzen aan H. (...).
Ondergetekend P. V. D. (...) stelt : dit ganse verhaal baadt in de compleet geflipte context van K. (...) die de homofobie en de schrik om zich te outen uitbuit, en op die manier slaagde hij erin om H. A. (...) psychologisch te terroriseren gedurende een lange periode.

En daarbij verzwijgt K. (...) totaal dat hij zelf in België met een man heeft samengewoond !!! Dat gegeven als dusdanig interesseert ons in feite totaal niet, dat is zijn privé-leven, maar het is wel typerend voor de verwrongen gedachten-kronkels van die K. (...). (Wij kennen dat gegeven over K. (...) pas sinds de rechtszaak te Dendermonde, via de conclusie van de advocate van Lokeren).

Ondergetekende P. V. D. (...) merkt het volgende op : in de maanden november, december 2016 en ook nog in januari 2017 ben ik in feite zelf opnieuw het slachtoffer geworden van geslepen manipulaties en van nieuwe leugens van K. (...) (zijn gefakede "berouw" en zijn opgevoerde toneelstuk dat hij -beweerd- de schade van zijn leugens wou herstellen door zelf een verklaring af te leggen).

Achteraf gezien kan ik enkel vaststellen dat de meester-oplichter en meester -leugenaar K. (...) erin geslaagd is om mij voor een vrij lange tijd te bedotten.

Dat laat zich in detail nalezen in de klacht die ter post aangetekend werd ingediend bij het Parket op 23 2 2017.

De schade die wij lijden komt van het derde punt dat in onze klacht van 1 5 2015 reeds aangegeven is : (in de subfarde Bijlage 8 GH) de belaging door de leugens in de emails.

Ik ondergetekende P. V. D. (...) benadruk hierbij nogmaals dat ik pas in aanvang 2013 op de hoogte gekomen ben van de gemene streken die K. (...) aangericht heeft in het emailverkeer. Ik begreep toen onmiddellijk perfect hoe zo iets mogelijk geweest was. Ik wist toen ook direct welke valsheid er door R. K. (...) in onze relatie gepompt was, door de emails. Samen met H. A. (...) heb ik toen het juiste besluit genomen : die periode van de "slijtzwam" K. (...) in onze relatie, die was voorbij. En wij hebben ook een harmonieuze gezinsrelatie sedert die tijd en zeker sedert onze wettelijke samenwoning op 27 5 2013.

Aan de DVZ : in verband met de geciteerde emails in de weigering dd 23 3 2016 merken ondergetekenden het volgende op:

. mail dd 28 07 2011, referentiepersoon : ondergetekende P. V. D. (...) betwist niet wat daar geschreven staat. Maar er dient het volgende begrepen te zijn: dat die "deuxième semaine" au maroc, de week geweest is gedurende dewelke K. (...) daar ook aanwezig was !!! En dat die zich op een uiterst irriterende wijze (zijn jaloersheid !!) kwam tussenwringen tussen P. V. D. (...) en H. (...). En "les mensonges et doubles jeux" dat slaat op de kuiperijen van die K. (...) !

. mail dd 14 01 2012, referentiepersoon : ondergetekende P. V. D. (...) betwist niet wat daar geschreven staat.

Maar er dient hierbij het volgende begrepen te zijn : ik P. V. D. (...) ben op dat moment totaal misleid door de leugens die K. (...) tevoren in de mails gezet heeft !!! Ik verwijs naar wat K. (...) duidelijk hoorbaar zegt op de cd die bijgevoegd is bij de derde klacht aan het Parket (aldaar bijlage 8) : "la fille n'a jamais existé" ...

En, binnen in diezelfde misleiding en binnen een door K. (...) voorgelogen situatie waarvan P. V. D. (...) niets meer snapte, daar maakte ik dan (vijf jaar geleden!) - teleurgesteld - de vrije bedenking dat mijn woning mogelijks wel zou kunnen dienen als woning waarin twee gezinnen kunnen wonen.

Er zit daar geen enkele onwettelijkheid in, in mijn vrijblijvende bedenking van destijds. Een bedenking die de volle honderd percent gebaseerd is op het gemene leugenverhaal van K. (...) !!!

Ik, P. V. D. (...), zeg duidelijk dat die email van mij de facto op essentiële punten waardeloos is, gezien de leugenachtige grondslag waardoor ik misleid werd op dat moment.

De mail bewijst wel dat ondergetekende P. V. D. (...) niet weet wie die "fille" wel zou kunnen zijn ..

Er staat ook "j ai une très grande sympathie pour toi". Er kan dus vastgesteld worden : er zijn affectieve gevoelens dus tussen referentiepersoon en H. A. (...). (die affectieve gevoelens zijn er steeds geweest, in beide richtingen !)

. mail dd 13 01 2012, betrokkene : ondergetekende H. A. (...) betwist totaal wat daar geschreven staat, als zouden dat zijn woorden zijn ! Quod non !

Dit is een totaal verzonnen tekst die afkomstig is van R. K. (...).

Wij verwijzen in dat verband naar de omschrijvingen van de gemene werkwijze van K. (...) in de drie klachten bij de Procureur.

. mail dd 8 12 2012, betrokkene : ondergetekende H. A. (...) betwist totaal wat daar geschreven staat, als zouden dat zijn woorden zijn ! Neen dus !

Opmerkelijk : dit is een mail die vanuit de mailbox van K. (...), met zijn email-adres (...)@gmail.com verzonden werd.

Dit is een meervoudig misdrijf : valsheid in informatica, identiteitsdiefstal en valsheid in geschrifte door K. (...).

Dit betreft hier een totaal verzonnen tekst die afkomstig is van R. K. (...).

Wij verwijzen in dat verband naar de omschrijvingen van de gemene werkwijze van K. (...) in de drie klachten bij de Procureur.

. mail dd 8 12 2012, referentiepersoon : ondergetekende P. V. D. (...) betwist als dusdanig niet wat daar door hem geschreven kan staan.

"kan" staan : want ik vind die email met zwartmakingen hier niet leesbaar terug.

In de lijst van emails (de pagina 45 in het originele dossier) vind ik ook geen email van mij van 8 12 2012 terug. Maar : het verhaal van de leugens van K. (...) is extreem verwarrend om te onderzoeken. (P. V. D. (...)) stelt : in feite is gans die rotzooi van K. (...) niet eens waard om onderzocht te worden. Het zijn leugens die hij bovenop andere leugens van hem gecreëerd heeft)

Het enige wat ik hier momenteel enigszins bruikbaar ter beschikking heb zijn foto's van het dossier dat wij op 2 9 2013 indienden. En het is extreem moeilijk om na te gaan wat er daar mogelijks onder zwartmakingen geschreven staat. Vermoedelijk gaat het dus om de email 27. En dat is een email die van K. (...) afkomstig is, van het adres (...)@gmail.com.

Dus vraag ik, ondergetekende, P. V. D. (...) mij hier nu af : wat voor een waarde heeft zo een mail die van een email-adres van K. (...) afkomstig is ?

Ook op de DVZ is er verwarring ontstaan inzake die emails, want de mail van 8 12 2012 die is na grondige analyse hier duidelijk afkomstig van (...)@gmail.com, het email-adres van K. (...) dat hij gebruikt heeft om het te laten uitschijnen alsof het emails waren die van H. A. (...) afkomstig waren.

De doctrine van "The fruits of the poisonous tree" is volop van toepassing op deze gefakede email. Want: het staat vast dat een onderzoek naar het emailadres (...)@gmail.com gaat uitkomen bij R. K. (...). Hier heeft K. (...) zich vastgereden in zijn eigen leugenverhaal !

Opmerkelijk feit dus bij die mail van 8 12 2012 : dit is kennelijk een mail die van de mailbox van K. (...), vanuit zijn email-adres (...)@gmail.com verzonden werd.

In de totale misleiding die daar op dat moment door K. (...) gecreëerd is in het mailverkeer, zijn ook de antwoorden die ondergetekende P. V. D. (...) daar ooit kan geschreven hebben in feite in hoge mate en zelfs totaal betekenisloos.

Maar de tekst die ik kan lezen in de beslissing van 23 3 2016 daar vind ik P. V. D. (...) niets "onmogelijks" in : totaal verward door de leugens van K. (...), en toen nog geloof hechtend aan die leugens over "la fille" is het mogelijk dat ik aan H. A. (...) ooit gezegd heb dat hij eventueel (als hij met die voor mij steeds onbekende fantoom-fille zou gehuwd zijn, alles wettelijk in orde dus !!!) zou kunnen een deel in mijn grote woning huren.

Dat is allemaal zo volatiel en zo betekenisloos als maar mogelijk is (de voorwaarden voor zorgwoning zijn kort daarop drastisch veranderd door Vlaanderen ! De leeftijd van een persoon in dat systeem van zorgwonen werd toen in één pennetrek van 60 naar 65 jaren gebracht ...)

Het enige wat die passage kan betekenen is : mocht het ooit wettelijk in orde zijn, dan zou het kunnen dat ik H. (...) en zijn (uiterst fictieve !) echtgenote zou laten inwonen in dat grote huis. De waarde van zo een ooit geuite losse bedenking is juridisch nul. Ik P. V. D. (...) verbond of verbind mij daarmee tot niets.

Er is hoegenaamd geen sprake van een afspraak, of van een zakelijke overeenkomst ! Die termen zijn hier niet van toepassing.

Onder het punt 2) verder in die tekst stel ik, P. V. D. (...), dat ik blijvend interesse heb om in wettelijke samenwoning met H. A. (...) samen te leven.

En dat is inderdaad mijn houding geweest, gebaseerd op een reële affectie.

Aan de DVZ :

in hetzelfde verband, namelijk het vinden van het bewijs van een affectieve relatie dat terug te vinden is in de bezorgde emails vestigen ondergetekenden de aandacht op volgende passages in deze emails : wij verwijzen naar de bijlage 11.

Dit is een tekst die afkomstig is (gekopieerd) van onze conclusie die ingediend werd bij de rechtbank te Dendermonde.

In die tekst worden passages uit het emailverkeer toegelicht.

Wij vragen dat deze tekst in actuele bijlage 11 met aandacht gelezen wordt, en dat er rekening mee gehouden wordt bij de aanstaande beslissing omtrent onze gezinshereniging. De tekst vormt een onmiskenbaar reëel bewijs van een affectieve ingesteldheid tussen ondergetekenden."

(tot hier gaat de citering van punt 8 in de aanvraagtekst gezinshereniging die ingediend werd te Lokeren op 28 2 2017)

Eerste reeks middelen : (middel 1 t.e.m. middel 6)

Voor elk van die zes middelen geldt : zij worden, zoals reeds hoger gesteld, allen genomen uit de schending van artikelen 40ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Alsook is er schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur is voor elk van de genaamde middelen 1 t.e.m. 6 geschonden.

Tevens is er telkens bij elk van die middelen een inbreuk op beginselen van behoorlijk en zorgvuldig bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel werden telkens geschonden.

EERSTE MIDDEL:

Het stilzitten van het Parket en de ontoelaatbare weigering om enig onderzoek te doen naar de klacht van 1 5 2015, wordt door verzoeker zeer grondig verklaard in zijn aanvraag van 28 2 2017 en de ermee samenhangende teksten (hier thans de stukken 2 , 3 en 4).

Die zeer grondige en betekenisvolle verklaringen van verzoeker worden door verweerder totaal onbesproken gelaten.

Onder verwijzing naar de tekst van punt 8 in de aanvraagtekst gezinshereniging van 28 2 2017 en de ermee samenhangende teksten (hier thans de stukken 2 , 3 en 4).

en doordat de Dienst Vreemdelingenzaken in de bestreden beslissing stelt : (geciteerd) :

"" De huidige aanvraag bevat geen nieuwe elementen welke een andere beslissingen dan de voorgaande rechtvaardigen. "

(die opmerkelijke zin, hierna telkens genaamd "kernzin" in de weigeringsbeslissing wordt aangewend om de beslissing te motiveren.)

dient gesteld te worden dat het een gegeven is dat die gezegde "kernzin" manifest foutief is, en dat die zin totaal niet overeenstemt met de inhoud van het ingediende dossier. De motivering is duidelijk niet afdoende. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 zijn geschonden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel zijn niet gerespecteerd in de weigeringsbeslissing dd 24 5 2017.

Doordat verzoeker en zijn partner geconfronteerd werden/worden met het stilzitten van het Parket hebben zij zeer veel zelf ondernomen om de "hoax" van de leugens van K. (...) in de emails te doorbreken. Tijdens dat eigen grondig onderzoek is aan verzoeker en zijn partner duidelijk geworden dat er een groot belang rust op het onderzoek naar het emailadres "(...)". Het is gebleken dat dit emailadres een cruciaal element vormt om het bedrog door R. K. (...) te bewijzen : het is een emailadres dat volledig op eigen houtje aangemaakt en gebruikt werd - en allicht op heden nog verder gebruikt wordt - door K. (...). Vanuit dat (...) emailadres werden dan door K. (...) op listige wijze emails gestuurd naar de partner van verzoeker. Hierbij deed K. (...) het op een bedrieglijke en misleidende wijze voorkomen alsof de kwetsieuze emails afkomstig waren van verzoeker H. A. (...). Het telefoongesprek van 19 11 2016 werd bezorgd (op cd) aan verweerder.

Aan het einde van dat telefoongesprek zegt de genaamde R. K. (...) zeer duidelijk verstaanbaar "c'est moi qui ai fait les emails" . En daarin zitten dus ook emails die volledig door R. K. (...) aangemaakt werden, inclusief het gebruik van een emailadres (...) dat volledig toebehoort aan die genaamde persoon K. (...).

Het is ook gedurende het eigen onderzoek door verzoeker en zijn partner nogmaals duidelijk geworden hoe onbetrouwbaar en leugenachtig die persoon R. K. (...) zich blijft gedragen, en hoe die persoon er blijvend "genoegen" in schept om de relatie van verzoeker en zijn partner te saboteren. Typerend daarbij is het voorval van 24.12.2016 waarbij de externe persoon R. K. (...) eerst gedurende vijf weken zelf aanstuurt op een verklaring waarin hij beweert te willen verklaren hoe hij zijn leugens in de emails ingebracht heeft. Dat stermt overeen met de verklaringen van K. (...) in de geluidsopname van 19.11.2016 (stuk 5). En vervolgens, nadat er eerst wekenlang gefaked werd door R. K. (...) omtrent de voorgenomen verklaring, verbreekt die persoon ineens zijn woord en maakt hij brutaal een einde aan de door hem geplande bezorging van zijn verklaring door op 24.12.2016 ineens alle contact met verzoeker en zijn partner te verbreken.

Dat voorval staat beschreven in punt 8 van de aanvraag gezinshereniging van 28.02.2017.

Het stilzitten van het Parket wordt uitvoerig uiteengezet in de tekst van punt 8 in de aanvraagtekst gezinshereniging van 28 2 2017, en het wordt ook bewezen door de samenlezing van de niet-behandeling van de eerste klacht bij het Parket die in het huwelijksdossier HU 36/14 ingediend werd, en de niet-behandeling van de klacht van 1 5 2015 bij het Parket (dat is stuk 2) en de brief dd 6 10 2015 (bevindt zich als bijlage in het dossier 28.02.2017). Naar die brief dd 6 10 2015 wordt ook zeer nadrukkelijk verwezen in de derde klacht bij het Parket dd 22 2 2017. Omwille van het zeer grote belang

van die brief van 6 10 2015 wordt die hier bij het actuele dossier van de RVV nogmaals toegevoegd als stuk 7).

Die "koude" en in feite totaal ongemotiveerde beslissing van het Parket dd 6 10 2015 schendt de rechten van verzoeker en zijn partner op een zeer grove wijze. Het is zelfs nauwelijks te vatten hoe het Parket het aandurft om zo openlijk de spot te drijven met zijn eigen opdracht, dewelke toch is en zou moeten zijn : de bescherming van de rechten van verzoeker en zijn partner P. V. D. (...).

Verzoeker geeft de volledig correcte toedracht van de situatie weer in zijn aanvraag dd 28.02.2017. Omtrent de aan verweerder bezorgde zogenaamde "derde klacht bij het Parket" moet gesteld worden: er is in het dossier aanvraag gezinshereniging ingediend op 28.02.2017 te Lokeren, zeer nadrukkelijk verwezen naar die derde klacht, en ook naar de belangrijke geluidsopname (op CD bezorgd) waarin de externe persoon R. K. (...) duidelijke bekentenissen aflegt omtrent de bedrieglijke rol die hij gespeeld heeft in de emails die door verzoeker in zijn eerste dossier gezinshereniging dd 2.9.2013 bezorgd werden. Destijds werd omtrent de aangebrachte zwartmakingen zeer terecht gesteld dat de gezwarte teksten irrelevant waren: het betrof namelijk een totaal verzonnen leugenverhaal afkomstig van die persoon K. (...).

Het is volkomen onduidelijk of verweerder zich geïnformeerd heeft omtrent de toestand van die lopende derde klacht bij het Parket. Het valt hierbij op te merken dat we op de datum van de thans bestreden weigeringsbeslissing (24 5 2017) volle drie maanden verder zijn nadat die derde klacht aangetekend naar het Parket van Dendermonde toegestuurd werd en daar ontvangen werd..

Ongeacht wat er al gebeurd is of wat er tot nu toe nog niet gebeurd is op het Parket van Dendermonde met de derde klacht van 22 2 2017 (aangetekend verstuurd op 23 2 2017) , staat het buiten elke twijfel : door de uitgaande brief van het Parket dd 6 10 2015 (stuk 7) is bewezen dat de rechten van verzoeker en zijn partner op zeer grove wijze geschonden zijn door datzelfde Parket.

De derde klacht bij het Parket stelt nadrukkelijk dat verzoeker grote schade lijdt door de belaging, de leugens en de valsheid in geschrifte die door de buitenstaander R. K. (...) in het kwestieuze emailverkeer werden ingebracht.

Het komt glashelder naar voren uit de weigeringsbeslissing van 24.05.2017 dat verweerder bij het nazicht van het dossier van 28.02.2017 totaal in gebreke gebleven is : over het uitgebreide hoofdstuk van die schending van de rechten van verzoeker door het Parket van Dendermonde wordt niets vermeld.

Uit dit alles bij dit eerste middel blijkt dat er maar één conclusie mogelijk is : De motivering is duidelijk niet afdoende. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 zijn geschonden. Het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel zijn niet gerespecteerd in de weigeringsbeslissing dd 24 5 2017.

Het eerste middel is gegrond.

TWEEDE MIDDEL:

Het tweede middel heeft betrekking op de geluidsopname van het gesprek dd 19 11 2016 waarin de genaamde R.K. (...) zelf verklaart dat de persoon van "la fille" nooit bestaan heeft en ook zegt K. (...) dat hij de kwestieuze leugenachtige emails zelf heeft aangemaakt. Dit cruciale bewijselement wordt door verweerder totaal onbesproken gelaten in de motiveringen van de weigeringsbeslissing van 25.04.2017.

Onder verwijzing naar de tekst van punt 8 in de aanvraagtekst gezinshereniging van 28 2 2017 en de ermee samenhangende teksten (hier thans de stukken 2, 3 en 4).

en doordat de Dienst Vreemdelingenzaken in de bestreden beslissing stelt : (geciteerd) :
"" De huidige aanvraag bevat geen nieuwe elementen welke een andere beslissingen dan de voorgaande rechtvaardigen. ".
(die opmerkelijke zin, hierna telkens genaamd "kernzin " in de weigeringsbeslissing wordt aangewend om de beslissing te motiveren.)

dient gesteld te worden dat het een gegeven is dat die gezegde "kernzin" manifest foutief is, en dat die zin totaal niet overeenstemt met de inhoud van het ingediende dossier. De motivering is duidelijk niet afdoende. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 zijn geschonden. Het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel zijn niet gerespecteerd in de weigeringsbeslissing dd 24 5 2017.

Naar die geluidsopname en naar het belang ervan is verwezen in de tekst van het dossier van 28 2 2017.

Onder meer staat dat in de hierboven geciteerde tekst onder punt 8, als volgt (kader hieronder is geciteerd uit de tekst onder punt 8 :)

Ten behoeve van de beoordeling door de DVZ stellen wij nadrukkelijk dat wij de integrale tekst van die beide klachten bij het Parket hier bezorgen om te dienen als dragende argumentering bij de huidige aanvraag tot gezinshereniging.

Op de bijgevoegde cd is duidelijk de stem te horen van R. K. (...) waar hij spontaan uit zichzelf bevestigt dat "la fille n'a jamais existé"

Verzoeker heeft nu ook de volledige identiteit van R. K. (...) mee bezorgd in het dossier van 28 2 2017.

Het is eenvoudig om terug te vinden in het dossier van 28.02.2017 en zijn bijlagen om welke persoon het juist handelt bij die genaamde R. K. (...).

Bovendien is er de duidelijk verstaanbare geluidsopname, waarin alle elementen zich bevinden dewelke bewijzen dat R. K. (...) spontaan verklaringen aflegt omtrent de vervalsingen die door zijn toedoen aangebracht en ingebracht werden in het emailverkeer:

De cd met de geluidsopname en de transcriptie van de kernpassages uit het gesprek van 19 11 2016 worden hier meegegeven als stuk 5. Verzoeker herhaalt met nadruk dat de CD met de duidelijk verstaanbare geluidsopname erop bezorgd werd aan verweerder via het dossier gezinshereniging van 28 2 2017 dat te Lokeren afgegeven werd op die datum.

Er is in de beslissing van 24.05.2017 geen enkele verwijzing naar en al evenmin enige vermelding van de bezorgde geluidsopname (op de cd bij het dossier): ook hier komt glashelder naar voren uit de weigeringsbeslissing van 24.05.2017 dat verweerder bij het nazicht van het dossier van 28.02.2017 totaal in gebreke gebleven is, met name over het cruciale bewijselement dat vervat zit in die bezorgde geluidsopname.

Uit dit alles bij dit tweede middel blijkt dat er maar één conclusie mogelijk is:

De motivering is duidelijk niet afdoende. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 zijn geschonden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel zijn niet gerespecteerd in de weigeringsbeslissing dd 24 5 2017.

Het tweede middel is gegrond.

DERDE MIDDEL:

Het derde middel heeft betrekking op hetgeen nu bekend is over een emailadres dat toebehoort aan de genaamde R. K. (...). Zoals in de tekst van het vierde dossier gezinshereniging en in de ermee samenhangende tekst van de derde klacht bij het Parket duidelijk is aangetoond heeft K. (...) zelf verklaard dat de persoon van "la fille" nooit bestaan heeft en ook zegt K. (...) dat hij die leugenachtige emails zelf heeft aangemaakt.

Dit cruciale bewijselement wordt door verweerder totaal onbesproken gelaten in de motiveringen.

Onder verwijzing naar de tekst van punt 8 in de aanvraagtekst gezinshereniging van 28 2 2017 en de ermee samenhangende teksten hier thans de stukken 2, 3 en 4).

en doordat de Dienst Vreemdelingenzaken in de bestreden beslissing stelt : (geciteerd) :

"" De huidige aanvraag bevat geen nieuwe elementen welke een andere beslissingen dan de voorgaande rechtvaardigen. ""

(die opmerkelijke zin, hierna telkens genaamd "kernzin" in de weigeringsbeslissing wordt aangewend om de beslissing te motiveren.)

dient gesteld te worden dat het een gegeven is dat die gezegde "kernzin" manifest foutief is, en dat die zin totaal niet overeenstemt met de inhoud van het ingediende dossier. De motivering is duidelijk niet afdoende. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 zijn geschonden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel zijn niet gerespecteerd in de weigeringsbeslissing dd 24 5 2017.

In het dossier gezinshereniging afgegeven te Lokeren op 28 2 2017 bevindt zich volgende passage :

"(begin citaat)

Indien dat nuttig is : ondergetekende H. A. (...) geeft ook aan de DVZ de toelating om het email-adres (...) open te breken.

Wij, ondergetekenden, zijn zelfs vragende partij naar dat openbreken !

Het kan enkel een bijkomend bewijs opleveren voor wat wij stellen over de leugens die in de emails staan, als gevolg van bemoeiingen door K. (...)." (einde citaat)

Er is ook de verklaring op erewoord door verzoeker die aan de verweerder bezorgd werd. Die verklaring bevindt zich op pagina 10 van de derde klacht bij het Parket (hier stuk 3)

Ondergetekende H. A. (...) verklaart op zijn erewoord: "ik kende nooit het paswoord van dat email-adres: daar is een eenvoudige verklaring voor. Dit email adres heeft immers nooit behoord aan mij, ondergetekende H. A. (...)"

(pagina 10, derde klacht bij Parket.)

Het belang van het door verzoeker gevraagde onderzoek naar dat (valse) emailadres (...) is enorm : dat komt verder ook zeer duidelijk naar voren in de gedetailleerde bespreking die in de derde weigeringsbeslissing (dd 23.03.2016) geschreven staan. De verwerende partij bewijst duidelijk dat zij op geen enkele wijze rekening houdt met de nieuwe opmerkingen uit het dossier van 28.02.2017 over het valse emailadres (...).

Ook is volstrekt duidelijk dat verwerende partij geen enkel onderzoek gedaan heeft naar het valse karakter van dat emailadres (...).

Verzoeker stelt vast dat er door verweerder enkel een blind onderzoek à charge gedaan wordt van zijn gedetailleerd dossier van 28.02.2017.

Op zeer grove wijze worden alle door verzoeker aangebrachte elementen dewelke het bewijs leveren van het gevitieerde karakter van de kwestieuze emails afkomstig van (...) door verweerder totaal onbesproken gelaten, en er wordt zeer duidelijk geen enkele rekening mee gehouden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel alsook het redelijkheidsbeginsel worden hier zeer manifest geschonden door verweerder.

Er is in de beslissing van 24.05.2017 geen enkele verwijzing naar en al evenmin is er enige vermelding van verweerder omtrent het door verzoeker aangebrachte feit dat het emailadres (...) enkel toebehoort aan de buitenstaander R. K. (...). Ook hier komt glashelder naar voren uit de weigeringsbeslissing van 24.05.2017 dat verweerder bij het nazicht van het dossier van 28.02.2017 totaal in gebreke gebleven is, met name over het cruciale bewijselement dat vervat zit in het kwestieuze emailadres (...).

Uit dit alles bij dit derde middel blijkt dat er maar één conclusie mogelijk is:

De motivering is duidelijk niet afdoende. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 zijn geschonden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel zijn niet gerespecteerd in de weigeringsbeslissing dd 24 5 2017.

Het derde middel is gegrond.

VIERDE MIDDEL:

Het vierde middel heeft betrekking op de letterlijke citering van in totaal vijf emails die in de tekst van de weigeringsbeslissing van 24 5 2017 opnieuw volkomen identiek als in de vorige weigeringsbeslissing dd 23 3 2016 geschreven staan.

Ook worden in de weigeringsbeslissing van 24 5 2017 weerom exact dezelfde conclusies getrokken als in de beslissing van 23 3 2016, vertrekkende van die (geciteerde) emails.

Er werden door verzoeker nu in het vierde dossier van 28 2 2017 voor elk van de vijf emails zeer gedetailleerde besprekingen bezorgd, die eenduidig bewijzen waarom elk van die vijf emails niet kunnen dienen om conclusies te trekken naar de werkelijke relatie tussen verzoeker en zijn partner (referentiepersoon).

De vijf emails hebben als datums en vermelding van oorsprong, respectievelijk :

- . mail dd 28 07 2011, referentiepersoon
- . mail dd 14 01 2012, referentiepersoon
- . mail dd 13 01 2012, betrokkene
- . mail dd 8 12 2012, betrokkene
- . mail dd 8 12 2012, referentiepersoon

Die gedetailleerde besprekingen door verzoeker van elk van de genaamde vijf emails hangen nauw samen met hetgeen in het tweede en derde middel aangeduid is : de bekentenis van de buitenstaander R. K. (...) dat hij in de teksten van het emailverkeer leugens en valsheden ingebracht heeft en dat hij zelf die emails aangemaakt heeft. Zie hiervoor het bijgevoegde stuk 5. Meer zelfs : het staat nu vast dat er gebruik gemaakt werd door R. K. (...) van een emailadres dat enkel aan hemzelf toebehoort, namelijk het genaamde (...) - emailadres.

Het cruciale bewijselement van de vitiëringen en de vervalsingen door R. K. (...) wordt door verweerder totaal onbesproken gelaten in de motiveringen.

Met de opmerkingen en met het bewijs dat verzoeker aangeleverd heeft wordt duidelijk geen enkele rekening gehouden.

Het aanvraagdossier van 28.02.2017 bevat de gedetailleerde bespreking door verzoeker van de teksten van de emails die in de weigeringsbeslissing van 23 3 2016 (derde dossier gezinshereniging) voorkwamen.

Het staat allemaal meticulous geanalyseerd en besproken in de tekst van de aanvraag van 28 02 2017 in de volgende letterlijke bewoordingen:

(begin citaat van het omvangrijke tekstblok dat over de vijf emails handelt :)

"Aan de DVZ : in verband met de geciteerde emails in de weigering dd 23 3 2016 merken ondergetekenden het volgende op :

. mail dd 28 07 2011, referentiepersoon : ondergetekende P. V. D. (...) betwist niet wat daar geschreven staat. Maar er dient het volgende begrepen te zijn : dat die "deuxième semaine" au maroc, de week geweest is gedurende dewelke K. (...) daar ook aanwezig was !!! En dat die zich op een uiterst irriterende wijze (zijn jaloezies !!) kwam tussenwringen tussen P. V. D. (...) en H (...). En "les mensonges et doubles jeux" dat slaat op de kuiperijen van die K. (...) !

. mail dd 14 01 2012, referentiepersoon : ondergetekende P. V. D. (...) betwist niet wat daar geschreven staat.

Maar er dient hierbij het volgende begrepen te zijn : ik P. V. D. (...) ben op dat moment totaal misleid door de leugens die K. (...) tevoren in de mails gezet heeft !!! Ik verwijs naar wat K. (...) duidelijk hoorbaar zegt op de cd die bijgevoegd is bij de derde klacht aan het Parket (aldaar bijlage 8) : "la fille n'a jamais existé"...

En, binnen in diezelfde misleiding en binnen een door K. (...) voorgelogen situatie waarvan P. V. D. (...) niets meer snapte, daar maakte ik dan (vijf jaar geleden!) - teleurgesteld - de vrije bedenking dat mijn woning mogelijks wel zou kunnen dienen als woning waarin twee gezinnen kunnen wonen.

Er zit daar geen enkele onwettelijkheid in, in mijn vrijblijvende bedenking van destijds. Een bedenking die de volle honderd percent gebaseerd is op het gemene leugenverhaal van K. (...) !!!

Ik, P. V. D. (...), zeg duidelijk dat die email van mij de facto op essentiële punten waardeloos is, gezien de leugenachtige grondslag waardoor ik misleid werd op dat moment.

De mail bewijst wel dat ondergetekende P. V. D. (...) niet weet wie die "fille" wel zou kunnen zijn..

Er staat ook "j ai une très grande sympathie pour toi". Er kan dus vastgesteld worden : er zijn affectieve gevoelens dus tussen referentiepersoon en H. A. (...). (die affectieve gevoelens zijn er steeds geweest, in beide richtingen !)

. mail dd 13 01 2012, betrokkene : ondergetekende H. A. (...) betwist totaal wat daar geschreven staat, als zouden dat zijn woorden zijn ! Quod non !

Dit is een totaal verzonnen tekst die afkomstig is van R. K. (...).

Wij verwijzen in dat verband naar de omschrijvingen van de gemene werkwijze van K. (...) in de drie klachten bij de Procureur.

. mail dd 8 12 2012, betrokkene : ondergetekende H. A. (...) betwist totaal wat daar geschreven staat, als zouden dat zijn woorden zijn ! Neen dus !

Opmerkelijk : dit is een mail die vanuit de mailbox van K. (...), met zijn email-adres (...) verzonden werd. Dit is een meervoudig misdrijf : valsheid in informatica, identiteitsdiefstal en valsheid in geschrifte door K. (...).

Dit betreft hier een totaal verzonnen tekst die afkomstig is van R. K. (...).

Wij verwijzen in dat verband naar de omschrijvingen van de gemene werkwijze van K. (...) in de drie klachten bij de Procureur.

. mail dd 8 12 2012, referentiepersoon : ondergetekende P. V. D. (...) betwist als dusdanig niet wat daar door hem geschreven kan staan.

"kan" staan : want ik vind die email met zwartmakingen hier niet leesbaar terug.

In de lijst van emails (de pagina 45 in het originele dossier) vind ik ook geen email van mij van 8 12 2012 terug. Maar: het verhaal van de leugens van K. (...) is extreem verwarrend om te onderzoeken. (P. V. D. (...) stelt : in feite is gans die rotzooi van K. (...) niet eens waard om onderzocht te worden. Het zijn leugens die hij bovenop andere leugens van hem gecreëerd heeft)

Het enige wat ik hier momenteel enigszins bruikbaar ter beschikking heb zijn foto's van het dossier dat wij op 2 9 2013 indienden. En het is extreem moeilijk om na te gaan wat er daar mogelijks onder zwartmakingen geschreven staat. Vermoedelijk gaat het dus om de email 27. En dat is een email die van K. (...) afkomstig is, van het adres (...).

Dus vraag ik, ondergetekende, P. V. D. (...) mij hier nu af : wat voor een waarde heeft zo een mail die van een email-adres van K. (...) afkomstig is ?

Ook op de DVZ is er verwarring ontstaan inzake die emails, want de mail van 8 12 2012 die is na grondige analyse hier duidelijk afkomstig van (...), het email-adres van K. (...) dat hij gebruikt heeft om het te laten uitschijnen alsof het emails waren die van H. A. (...) afkomstig waren.

De doctrine van "The fruits of the poisonous tree" is volop van toepassing op deze gefakede email. Want: het staat vast dat een onderzoek naar het emailadres (...) gaat uitkomen bij R. K. (...). Hier heeft K. (...) zich vastgereden in zijn eigen leugenverhaal !

Opmerkelijk feit dus bij die mail van 8 12 2012 : dit is kennelijk een mail die van de mailbox van K. (...), vanuit zijn email-adres (...) verzonden werd.

In de totale misleiding die daar op dat moment door K. (...) gecreëerd is in het mailverkeer, zijn ook de antwoorden die ondergetekende P. V. D. (...) daar ooit kan geschreven hebben in feite in hoge mate en zelfs totaal betekenisloos.

Maar de tekst die ik kan lezen in de beslissing van 23 3 2016 daar vind ik P. V. D. (...) niets "onmogelijks" in : totaal verward door de leugens van K. (...), en toen nog geloof hechtend aan die leugens over "la fille" is het mogelijk dat ik aan H. A. (...) ooit gezegd heb dat hij eventueel (als hij met die voor mij steeds onbekende fantoom-fille zou gehuwd zijn, alles wettelijk in orde dus !!!) zou kunnen een deel in mijn grote woning huren.

Dat is allemaal zo volatiel en zo betekenisloos als maar mogelijk is (de voorwaarden voor zorgwoning zijn kort daarop drastisch veranderd door Vlaanderen ! De leeftijd van een persoon in dat systeem van zorgwonen werd toen in één pennetrek van 60 naar 65 jaren gebracht...)

Het enige wat die passage kan betekenen is : mocht het ooit wettelijk in orde zijn, dan zou het kunnen dat ik H. (...) en zijn (uiterst fictieve !) echtgenote zou laten inwonen in dat grote huis. De waarde van zo een ooit geuite losse bedenking is juridisch nul. Ik P. V. D. (...) verbond of verbind mij daarmee tot niets. Er is hoegenaamd geen sprake van een afspraak, of van een zakelijke overeenkomst ! Die termen zijn hier niet van toepassing.

Onder het punt 2) verder in die tekst stel ik, P. V. D. (...), dat ik blijvend interesse heb om in wettelijke samenwoning met H. A. (...) samen te leven.

En dat is inderdaad mijn houding geweest, gebaseerd op een reële affectie."

(einde van het citaat van het omvangrijke tekstblok dat over de vijf emails handelt :)

Onder verwijzing naar de tekst van punt 8 in de aanvraagtekst gezinshereniging van 28 2 2017 en de ermee samenhangende teksten (hier thans de stukken 2, 3 en 43),

en doordat de Dienst Vreemdelingenzaken in de bestreden beslissing stelt : (geciteerd in de "kernzin"):

""... De huidige aanvraag bevat geen nieuwe elementen welke een andere beslissingen dan de voorgaande rechtvaardigen.....".

dient gesteld te worden dat het een gegeven is dat die gezegde "kernzin" manifest foutief is, en dat die zin totaal niet overeenstemt met de inhoud van het ingediende dossier. De motivering is duidelijk niet afdoende. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 zijn geschonden. Het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel zijn niet gerespecteerd in de weigeringsbeslissing dd 24 5 2017.

Er is in de beslissing van 24.05.2017 geen enkele verwijzing naar en al evenmin enige vermelding van verweerder omtrent het door verzoeker aangebrachte feit dat het emailadres (...) enkel toebehoort aan de buitenstaander R. K. (...).

Verweerder heeft het in de weigeringsbeslissing over "het emailverkeer" en blijft daarbij obstinaat vasthouden aan zijn impliciete stelling alsof dat het zou gaan om emailverkeer tussen verzoeker en referentiepersoon. Dat is volkomen onjuist.

Met name voor de vierde email die hierboven in de rij staat (dd 8 12 2012) staat daarbij vermeld door verweerder dat die email afkomstig zou zijn van "betrokkene".

Welnu dat is bewezen onjuist. De verklaring van de buitenstaander R. K. (...) zoals die te horen is op de geluidsopname (cd toegevoegd in het dossier van 28.02.2017) bewijst dat K. (...) zegt dat hij die emails opgesteld heeft. En voor wat betreft de kwetsieuze email van 8 12 2012 is er sprake van een vervalsing van afzender. Verzoeker heeft geen toegang tot het email adres (...) en heeft daar ook in het verleden nooit toegang toe gehad. Het is een emailadres dat volledig door de buitenstaander R. K. (...) aangemaakt en gebruikt werd (en allicht op heden nog verder gebruikt wordt).

Uit dit alles bij dit vierde middel blijkt dat er maar één conclusie mogelijk is: De motivering is duidelijk niet afdoende. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 zijn geschonden. Het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel zijn niet gerespecteerd in de weigeringsbeslissing dd 24 5 2017.

Het vierde middel is gegrond.

VIJFDE MIDDEL:

De aanvraag gezinshereniging van 28 2 2017 bevat een hernieuwde getuigenis van de naaste burens van verzoeker, die verklaring werd daar toegevoegd als bijlage 12.

Die verklaring wordt ook nu aan huidig verzoek tot nietigverklaring bij de RVV toegevoegd als stuk 6, en vormt het bewijsmiddel van het jarenlange samenwonen als koppel van verzoeker en de referentiepersoon.

Deze belangrijke nieuwe verklaring wordt door verweerder totaal onbesproken gelaten.

Het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel worden aldus zeer duidelijk geschonden door verweerder.

Onder verwijzing naar de tekst van punt 8 in de aanvraagtekst gezinshereniging van 28 2 2017 en de ermee samenhangende teksten (hier thans de stukken 2, 3 en 4), en doordat de Dienst Vreemdelingenzaken in de bestreden beslissing stelt : (geciteerd in de "kernzin") : "".... De huidige aanvraag bevat geen nieuwe elementen welke een andere beslissingen dan de voorgaande rechtvaardigen.....". dient gesteld te worden dat het een gegeven is dat die gezegde "kernzin" manifest foutief is, en dat die zin totaal niet overeenstemt met de inhoud van het ingediende dossier. De motivering is duidelijk niet afdoende. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 zijn geschonden. Het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel zijn niet gerespecteerd in de weigeringsbeslissing dd 24 5 2017.

Er is een hernieuwing van een vorige getuigenverklaring die reeds eerder bezorgd werd : bij huidig verzoekschrift tot vernietiging toegevoegd als stuk 6.

De tekst van die geschreven getuigenis zoals die door de naaste buurman van verzoeker zelf spontaan in zijn eigen bewoordingen geformuleerd werd, is werkelijk zeer duidelijk.

Die recente getuigenverklaring is gedateerd en getekend op 25 februari 2017 te Lokeren, en luidt als volgt (letterlijk geciteerd) :

"Ondergetekenden V. d. V. A. (...) en V. B. (...) wonende in de (...) en overburen van H. A. (...) en P. V. D. (...) welke in de (...) samen wonen.

Verklaren bij deze dat onze overburen daar reeds ongeveer drieënhalf jaar samen wonen. We zien die bijna dagelijks samen. Ook doen ze hun boodschappen altijd samen. Nu P. (...) in pensioen is voert en haalt hij H. (...) bijna dagelijks naar en van zijn werk.

De algemene indruk is dat ze een goed, elkaar aanvullend stel vormen.

Het zijn vriendelijke mensen, doen af en toe een babbeltje, beleefd en correct in de omgang, we hebben daar nog nooit problemen mee gehad.

Naar waarheid opgemaakt te Lokeren op 25 februari 2017 en ondertekend door :

V. B. (...)

handtekening en kopie van identiteitskaart

V. d. V. A. (...)

handtekening en kopie van identiteitskaart"

Er is in de beslissing van 24.05.2017 geen enkele verwijzing naar en al evenmin enige vermelding van verweerder omtrent deze zeer recente door verzoeker aangebrachte getuigenverklaring van de overburen van de gezinswoning van verzoeker en de referentiepersoon.

Er is dus ook geen enkele weerlegging of opmerking van verweerder omtrent dit nieuwe bewijsstuk. Verzoeker heeft duidelijk de nadruk gelegd op deze verklaring van de overburen, doordat het als een aparte bijlage aan het dossier van 28.02.2017 toegevoegd werd. (in dat dossier was dat de bijlage 12, hier noemt het nu stuk 6). Het gaat ontegensprekelijk over een nieuw element t.o.v. de vorige dossiers, en ook staat de identiteit vast van de beide personen die aan verzoeker hun verklaring bezorgd hebben doordat er kopies van de identiteitskaarten meegegeven zijn.

Verzoeker stelt vast dat er oeverloos teruggegrepen wordt naar emails die ondertussen allen van meer dan vier jaren en velen daarvan zelfs van vijf jaren terug dateren.

Die emails zijn inhoudelijk ook steeds betwist door verzoeker, en dat is steeds gebeurd op een zeer coherente wijze. Van in den beginne is door verzoeker gesteld dat de inhoud van die emails irrelevant was, omdat er daar in de teksten leugens ingebracht werden door een buitenstaander R. K. (...). Het rechtsgeldige bewijs (de opname op cd) dat de leugens in die emails bewijst - de leugens van de externe persoon R. K. (...) - wordt door verweerder onder de mat geveegd. En de vele positieve elementen die de oprechtheid en de duurzaamheid van de relatie en de daadwerkelijke samenwoning van verzoeker en zijn partner, de referentiepersoon, bewijzen, welnu die elementen worden totaal genegeerd door verweerder.

Verzoeker stelt dat het bijzonder grof is hoe de verweerder handelt bij de onjuiste formulering van de weigeringsbeslissing van 24.05.2017.

Verzoeker stelt dat er duidelijk sprake is van machtsafwendings door verweerder in de casus.

Uit dit alles bij dit vijfde middel blijkt dat er maar één conclusie mogelijk is :

De motivering is duidelijk niet afdoende. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 zijn geschonden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel zijn niet gerespecteerd in de weigeringsbeslissing dd 24 5 2017.

Het vijfde middel is gegrond.

HET ZESDE MIDDEL:

Verzoeker stelt : er is een opvallende laatste zin die aan de tekst van de weigeringsbeslissing van 24 5 2017 toegevoegd werd.

Die laatste zin luidt als volgt : "het duurzame karakter en de oprechtheid van de aangehaalde relatie wordt betwist."

Verzoeker stelt daarover : dit is een louter woordenspel. Inhoudelijk mist die zin elke ernst en betekenis.

Onder verwijzing naar de tekst van punt 8 in de aanvraagtekst gezinshereniging van 28 2 2017 en de ermee samenhangende teksten (hier thans de stukken 2, 3 en 4),

*en doordat de Dienst Vreemdelingenzaken in de bestreden beslissing stelt : (geciteerd in de "kernzin") :
"" De huidige aanvraag bevat geen nieuwe elementen welke een andere beslissingen dan de voorgaande rechtvaardigen".*

dient gesteld te worden dat het een gegeven is dat die gezegde "kernzin" manifest foutief is, en dat die zin totaal niet overeenstemt met de inhoud van het ingediende dossier. De motivering is duidelijk niet afdoende. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 zijn geschonden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel zijn niet gerespecteerd in de weigeringsbeslissing dd 24 5 2017.

Het is een ander bijkomend en opvallend verschilpunt met de vorige weigeringsbeslissing dd 23 3 2016 : in de voorliggende beslissing van 24 5 2017 staat als "gevonden" motivering van verweerder ditmaal de laatste zin geschreven.

Die zin luidt als volgt : "Het duurzame karakter en de oprechtheid van de aangehaalde relatie wordt betwist." Die zin wordt hier in actueel verzoekschrift genaamd "eindzin" van de beslissing.

Verzoeker stelt : die eindzin is overduidelijk een "geforceerd gevonden" motivering vanwege de verweerder, die enkel dient om de tekst van de beslissing wat te doorspekken met een negatieve beoordeling van de relatie van verzoeker en de referentiepersoon. In de vorige weigeringsbeslissing van 23.3.2016 was die negatieve beoordeling van de actuele eindzin niet aanwezig.

Net zoals bij de kernzin berust ook deze eindzin volstrekt niet op enig bewezen of aantoonbaar feit of gegeven. Het tegendeel is waar : om tot die formulering te komen worden feiten en bewijzen genegeerd door verweerder.

Verweerder stelt dat "het duurzame karakter van de relatie (van verzoeker)" betwist wordt. Verzoeker stelt daarover : dit is één groteske miskennis van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker - samen met zijn partner - hebben in de aanvraag dd 28 02 2017, op de pagina 20 onderaan het volgende geschreven: (geciteerd)

"Ondergetekenden stellen dat er redelijkerwijs geen enkele twijfel kan bestaan over de echte en hechte affectieve band tussen hen beiden : het omgekeerde stellen zou neerkomen op de ondenkbare bewering als zouden ondergetekenden al zowat vier jaar lang bezig zijn om een relatie te faken...

Maar, kennelijk, gaan onderscheidene overheden er (tot voor kort in elk geval) vanuit dat onze relatie "onecht" zou zijn.

Het frontaal tegen ons gekeerde vermoeden van schuld is duidelijk aanwezig.

En dat is omzeggens totaal terug te leiden op de nefaste uitwerking die wij tot op heden nog steeds ondergaan van een identiteitsdiefstal en van een reeks leugens die gecreëerd werden door een externe persoon die onze relatie wil kapot maken." (einde citaat).

Er is sprake van de omzeggens volle vier jaren samenwoning van verzoeker en zijn partner, op de datum van de weigeringsbeslissing van 24.05.2017. (De wettelijke samenwoning is geregistreerd op 27.05.2013 te Lokeren, maar tevoren was er ook al een samenwoning op het gezinsadres zoals die bewezen werd door een controle door de wijkagent). Momenteel, op datum van huidig verzoekschrift bij de RVV is de duur van vier volle jaren samenwoning van verzoeker en zijn partner overschreden. En gezien het zeer stabiele karakter van de relatie binnen de wettelijke samenwoning van verzoeker en zijn partner zal die duur naar de toekomst toe enkel groter worden.

Verzoeker merkt op dat verweerder op zeer stugge en op uiterst onredelijke wijze weigert om rekening te houden met alle bewijzen die in de vier aanvragen tot gezinshereniging reeds aangeleverd werden.

Verweerder voegt nu in de actuele weigeringsbeslissing in de eindzin een nieuwe negatieve formulering over de "oprechtheid van de aangehaalde relatie" toe aan de tekst van de vorige beslissing van 23.3.2016.

Nochtans zijn er - in vergelijking met de vorige aanvraag - enkel duidelijke motiveringen in het dossier van aanvraag gezinshereniging bijgekomen, die allen eenduidig wijzen op een sterke relatie tussen verzoeker en zijn partner.

Enkele belangrijke van die motiveringen worden hier nogmaals opgenoemd :

- er is het bewijs van de leugens van de externe persoon K. (...) in het ondertussen fel gedateerde emailverkeer. De onbetrouwbaarheid van de inhoud van die emails is grondig bewezen. En toch grijpt verweerder uitsluitend terug naar dat overduidelijk inhoudelijk aangetaste emailverkeer om te stellen dat de relatie van verzoeker en zijn partner "betwist" wordt inzake het oprechte karakter van die relatie. Verzoeker stelt dat die bewering op niets gestoeld is, en dat het tegendeel bewezen is.
- er is de hernieuwde verklaring van de overbuur van verzoeker, hierbij als stuk 6.
- er is het bewijs van de duidelijke wil van verzoeker en zijn partner om hun duurzame en stabiele relatie in hun aanstaand af te sluiten huwelijk plechtig vast te leggen. De tekst van het bezorgde verzoekschrift bij het Hof van Beroep te Gent (stuk 4) terzake is glashelder.

Het mist werkelijk elke ernst wanneer verweerder in de weigeringsbeslissing van 24 5 2017 de gezegde eindzin toevoegt.

Uit dit alles bij dit zesde middel blijkt dat er maar één conclusie mogelijk is :

De motivering is duidelijk niet afdoende. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 zijn geschonden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel zijn niet gerespecteerd in de weigeringsbeslissing dd 24 5 2017.

Het zesde middel is gegrond.

HET ZEVENDE MIDDEL:

Er is - vaststaand - een positieve beslissing door verweerder geweest op maandag 22.05.2017. Ook op 23.05.2017 bestond die positieve beslissing.

Ten bewijze daarvan wordt hier als bijlage het stuk 9 meegeleverd.

Er is op datum dinsdag 23.05.2017 om 10:29, een email uitgaande van de DVZ naar de administratie vreemdelingen van Lokeren, met de volgende vermeldingen :

"Het dossier van betrokkene is nagekeken
De F-kaart mag afgeleverd worden aan betrokkene
In bijlage zend ik U de aanvraag voor een relatieverslag"

Die mail van 23.05.2017 (uitgaande van Mevr. S. T. (...) op ibz.fgov.be) bevat een bijlage die gedateerd is op maandag 22.05.2017 : namelijk een door Mevr. T. (...) ondertekende brief aan de burgemeester van 9160 Lokeren.

Verzoeker heeft op woensdag 24.05.2017 een uitnodigingskaart van de administratie van Lokeren ontvangen, waarin hem gevraagd wordt om naar de administratie van Lokeren te gaan (bureau 10, dat is bureau voor vreemdelingen) en om mee te brengen : oranje kaart + 2 pasfoto's en 20 Euro.

Dat is voor verzoeker een duidelijk bewijs dat zijn aanvraag positief beantwoord werd, en dat hij zijn F-kaart kan gaan afhalen op de gemeente. En onmiddellijk na de ontvangst op de post op gezegde datum 24.05.2017 gaat verzoeker in de namiddag (om 15 uur) naar de gemeenteadministratie vreemdelingen.

Daar volgt echter "een koude douche", want de aanwezige gemachtigde ambtenaar van Lokeren, Mevrouw R. V. (...), deelt aan verzoeker mede dat er "nieuwe instructies" gekomen zijn vanwege de DVZ.

Er is namelijk een email binnengekomen vanwege Mevrouw M. V. (...) (haar email adres luidt : (...)) naar de administratie vreemdelingen te Lokeren.

De mail is "op de valreep" verstuurd, namelijk op woensdag 24 mei 2017 om 12:25 en bevat volgende bewoordingen :

"Goeiemiddag , in bijlage de nieuwe instructies in deze aanvraag gezinshereniging" en onderaan staan een slotformule, de naam, de vermelding "attaché" en ook het telefoon- en faxnummer van Mevrouw M. V. (...).

De mail heeft als bijlage de weigeringsbeslissing van 24.05.2017 en ook de op dat moment nog te ondertekenen kennisgeving.

Eén en ander wil het volgende zeggen : stel dat verzoeker op woensdag 24.05.2017 zich 's morgens (om 9 uur bvb.) had aangeboden op het bureau vreemdelingen van Lokeren, welnu op dat moment zou hij dan zijn F-kaart bekomen hebben.

Want de "nieuwe instructies" werden pas na de middag ontvangen op de dienst vreemdelingen van de administratie van Lokeren... Verzoeker stelt : het is totaal onbehoorlijk bestuur vanwege de DVZ (fod IBZ) om op dergelijke wijze een wellesnietes spel te spelen met de belangrijke beslissing die de F-kaart vormt voor zijn leven en ook voor het behouden van zijn werk (vast arbeidscontract bij de firma R. (...) te Lokeren, broodbakkerij. Verzoeker vult daar al meer dan drie jaren lang het knelpuntberoep van bakker in bij die firma, en hij doet zulks bovendien tot grote tevredenheid van die werkgever).

Het feit dat er zo een positieve beslissing geweest is op datums 22 én 23 mei 2017 wil éénduidig het volgende zeggen : op die beide dagen werden de negatieve formuleringen van de door verzoeker hierboven grondig weerlegde motiveringen (zie de middelen 1 t.e.m. 6) niet weerhouden en niet gebruikt door de verweerder.

Er is geen enkel voorval geweest waaruit ineens de negatieve formuleringen die op 24 mei 2017 "gevonden" werden zouden kunnen verklaard worden, daar waar die kennelijk daags tevoren niet geformuleerd noch gebruikt waren door verweerder.

Verzoeker stelt dat er sprake is van machtsafwending door verweerder, er is sprake van de schending van de regels van behoorlijk bestuur, met name de rechtszekerheid is hier aangetast.

Uit dit alles bij dit zevende middel blijkt dat er maar één conclusie mogelijk is : De motivering van de weigeringsbeslissing is duidelijk niet afdoende. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 zijn geschonden. Het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel zijn niet gerespecteerd in de weigeringsbeslissing dd 24 5 2017.

Het zevende middel is gegrond.

Verzoeker handhaaft volledig de door hem ingediende tekst zoals die in het door hem geformuleerde verzoek tot nietigverklaring van 20 juni 2017 geschreven staat.

Dat zijn dus de zeven middelen die hierboven verklaard worden en die hebben elk hun eigen specifieke waarde om de nietigheid van de weigeringsbeslissing te vorderen.

Verzoeker merkt op dat de tekst van de nota van verweerder dd 10 juli 2017 niet logisch genummerd is : onder punt 11 2. in rechte" staat enkel een punt "2.1 Betreffende het eerste middel" en dan gaat de nummering niet verder.

Verzoeker stelt vast dat de werkwijze van verweerder in de nota van 10 juli 2017 erop neerkomt dat er de facto geweigerd wordt om op meerdere essentiële punten uit de zeven middelen te antwoorden.

Met name herhaalt verzoeker hierbij dat zowel het zorgvuldigheidsbeginsel als tevens het redelijkheidsbeginsel telkenmale manifest geschonden werden, wanneer de beslissing van 24 5 2017 gehouden wordt tegenover elk van de zeven door verzoeker aangevoerde middelen, apart of gezamenlijk beschouwd.

Er is bij de beslissing van 24 5 2017 hoegenaamd geen sprake van een zorgvuldige feitenvinding.

Er is bij deze beslissing sprake van een discretionaire bevoegdheid in hoofde van degene die de beslissing neemt, in casu de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met

Administratieve Vereenvoudiging. Het redelijkheidsbeginsel speelt bij de genomen beslissing dus een zeer belangrijke rol.

Verzoeker stelt vast dat de redelijkheid totaal afwezig is in de genomen beslissing en dat er in tegendeel in casu manifest sprake is van een grote willekeur.

Er is - onder meer - in de weigeringsbeslissing volstrekt niets geantwoord op het manifeste stilzitten van het Parket van Dendermonde, zoals uiteengezet in het eerste middel.

Er is op heden een nieuwe evolutie in de casus sedert de datum 20 juni 2017 waarop het verzoek tot nietigverklaring ingediend werd : verzoeker heeft bij navraag op het Parket vernomen dat zijn klacht van 22.2.2017 (de derde op rij..) tegen de belagingen en de valsheid in geschrifte en meer door R. K. (...) zonder gevolg gevoegd werd bij de tweede klacht, en dat alles zonder meer geklasseerd werd in dezelfde farde van het PV (...).

Er is zeer duidelijk een seponering gebeurd van die derde klacht, en daaromtrent wordt geen enkele reden of geen enkele verklaring aan verzoeker bezorgd.

Geconfronteerd met dergelijke onwil vanuit het Parket om de rechten van verzoeker te respecteren hebben verzoeker en zijn partner op datum 11 juli 2017 een klacht met burgerlijke partijstelling ingediend bij de heer onderzoeksrechter B. (...) te Dendermonde (stavingstuk toegevoegd als laatste stuk hier).

Ook is in deze strafklacht de vraag herhaald om een onderzoek te doen naar het emailadres (...). Zoals reeds in de recentste aanvraag tot gezinshereniging en daarna in het verzoekschrift tot nietigverklaring omstandig uiteen gezet werd, zal dit onderzoek van dat email-adres bijkomend bewijzen hoe de listige en valse handelwijze van K. (...) bij zijn belagingen in mekaar steekt. Ook zal - vaststaand - hiermee het bewijs geleverd worden dat er sprake is van valsheid in geschrifte in het emailverkeer door de buitenstaander K. (...).

Verzoeker stelt dat de behandeling van zijn aanvraag tot gezinshereniging niet op zorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Er is bij de vierde aanvraag tot gezinshereniging enkel à charge onderzocht, en de eenvoudige vraag aan google om de gegevens te bezorgen van het litigieuze emailadres, namelijk (...), is kennelijk niet gesteld. Verzoeker stelt dat de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk in gebreke is gebleven op dit cruciale punt. Die vraag tot onderzoek staat expliciet vermeld in het vierde middel van het verzoekschrift tot nietigverklaring dd 20 juni 2017.

De vraag staat ook nadrukkelijk vermeld in de tekst van de aanvraag tot gezinshereniging. Verzoeker merkt op : de DVZ heeft de politionele bevoegdheid die nodig is om dat email-adres te onderzoeken.

De verweerder probeert vergeefs in haar nota met opmerkingen dd 10 juli 2017 op alle mogelijke manieren om de idee te doen ingang vinden alsof de bezorgde geluidsopname van het gesprek van 19112016 "geen" bewijskracht zou hebben.

Dat is een volledig gratuite en bovendien totaal foutieve bewering : in het begin van die opname is duidelijk te horen wie de beide personen zijn die het gesprek voeren, namelijk P. V. D. (...) en R. K. (...). De gedane uitspraken van K. (...) zijn perfect verstaanbaar, ze vormen een volledige bekentenis van zijn inmenging in het kwestieuze emailverkeer en K. (...) zegt zeer helder dat verzoeker "n' a jamais été avec une fille". De volledige bekentenis van R. K. (...) kan ook op de meegegeven transcriptie nagelezen worden. Het stuk is trouwens mee bezorgd in de recente klacht met burgerlijke partijstelling die verzoeker en zijn partner op 11 juli 2017 bij de onderzoeksrechter hebben ingediend, nadat het Parket voor de derde keer op rij bewust nalatig is om de klachten te onderzoeken.

Verzoeker stelt dat de redelijkheid en de zorgvuldigheid totaal afwezig zijn in de genomen beslissing, en dat er in tegendeel in casu manifest sprake is van een grote willekeur.

Verweerder hanteert duidelijk een stemmingmakerij in haar taalgebruik van de nota.

Daarbij wordt een verwrongen beeld gecreëerd omtrent verzoeker en zijn partner, als zouden zij "uiteenlopende" verklaringen verschaft hebben omtrent de leugenachtige aard van de inhoud van het emailverkeer.

Het tegendeel is waar : er is steeds zeer consequent en éénpuntig gericht dezelfde uitleg gegeven over de gevitieerde inhoud van de emails. Het volstaat om te lezen wat verzoeker en zijn partner als essentiële opmerkingen gegeven hebben, toen hen in de loop van de tijd duidelijk werd dat er een buitensporig maar onterecht geloof gehecht werd aan de leugens van K. (...) in de emails. Er is in de loop van de tijd nooit enig punt of feit geweest dat bewijs vormde voor de inhoudelijke correctheid van die emails.

En integendeel is nu bewezen door de bekentenis van 19.11.2016 van K. (...), dat die inhoud totaal irrelevant is voor de relatie van verzoeker en zijn partner.

Het leugenverhaal als dusdanig en de wijze waarop dat in de emails werd ingebracht, worden volledig bekend door K. (...).

Het enige wat er in de nota namens verweerder als vergeefse verdachtmaking tegenover verzoeker en zijn partner geproduceerd wordt is de gratuite bewering dat er zou gepoogd zijn om de zwartgemaakte teksten volledig te onttrekken aan de controle.

Dat is echter een integraal foutieve conclusie : verzoekers wisten en weten ook wel dat die teksten niet totaal onleesbaar waren.

Het is zelfs verklaard welke stift (brede alcoholstift edding 800) gebruikt werd om de zwartmakingen vluchtig aan te brengen over teksten die irrelevant waren en zijn, omdat ze inhoudelijk foutief zijn en dat die teksten enkel tot verwarring kunnen leiden.

Verzoeker wist en weet : bij gebruik van chinese inkt zou er totale onleesbaarheid geweest zijn en als die teksten niet meegegeven werden dan zouden ze uiteraard ook niet leesbaar of kenbaar geweest zijn. De enige waarheid over die mails is dat ze destijds bewijs vormden door hun datums over contacten die plaats gevonden hadden in de twee jaren vóór de eerste aanvraag tot gezinshereniging.

En het is enkel daarom dat de emails meegegeven werden, in een vorm die de datum van die emails duidelijk zichtbaar maakte : er werden fluo-markeringen op de datums van de afgeprinte emails aangebracht in het dossier van de eerste aanvraag gezinshereniging van 2.9.2013.

Ook wordt er in de nota namens verweerder het vreemde verwijt geformuleerd tegenover verzoeker en zijn partner, dat niet van in den beginne het bewijs geleverd zou geweest zijn van de inbreng van leugens in het emailverkeer door de buitenstaander R. K. (...).

Verzoeker en zijn partner merken op dat in het eerste dossier gezinshereniging duidelijk gesteld werd dat de zwartmakingen gebeurd waren omdat de kwestieuze passages irrelevant waren en zijn. Op pagina 46 van het dossier gezinshereniging van 2.9.2013 staat het duidelijk geschreven dat er passages zwartgemaakt werden omdat deze teksten irrelevant zijn.

Onmiddellijk nadat het disproportionele belang dat aan de verwarrende en leugenachtige zwartgemaakte teksten gehecht werd bekend raakte, heeft verzoeker in zijn verklaring op de Koran van 30.09.2014 de volledige ware toedracht beschreven van de aard van de zwartmakingen in de emails.

Namelijk : het gaat om leugens die door de buitenstaander K. (...) ingebracht werden in het emailverkeer.

Die verklaring op de Koran is een zeer betekenisvolle tekst voor verzoeker. Die tekst werd bezorgd aan de DVZ (met de tweede aanvraag gezinshereniging op datum 7 oktober 2014). Maar er kan enkel vastgesteld worden dat er geen enkele rekening gehouden werd met die verklaring van verzoeker (en zijn partner), zoals gebleken is uit de weigeringsbeslissing tot gezinshereniging dd 06.01.2015.

Het "gebrek aan geloofwaardig(e) stavingsstukken" die volgens verweerder de rode draad vormt door het relaas van verzoeker is een abjecte valse voorstelling van de feiten : de volgehouden onwil van het Parket van Dendermonde om de drie klachten van verzoeker tegenover R. K. (...) te onderzoeken is de enige echte reden waarom de bewijzen niet al veel eerder gevonden werden.

De nalatigheid van het Parket om verzoeker zonder rechtsbescherming te laten tegen de uiterst gemene belaging en de listige valsheid in geschrifte van K. (...) kan uiteraard niet als een argument tegen verzoeker gehanteerd worden.

De nota dd 10 juli 2017 van verweerder bevat aldus een volledig foutieve en verdraaide weergave van de realiteit : het kan geenszins aan verzoeker en zijn partner ten kwade geduid worden dat het een langere tijd geduurd heeft tot er nu een conclusief bewijs (namelijk : de geluidsopname van 19112016) voorhanden is omtrent de listige rol die K. (...) gespeeld heeft en dat er pas nu, ingevolge het stilzitten van het Parket, naar een klacht met burgerlijke partijstelling bij de onderzoeksrechter overgegaan is.

Geconfronteerd met de steeds terugkomende foute perceptie over de leugens van K. (...) in de emails, en ook met de absolute onwil van het Parket om de klachten tegen R. K. (...) te onderzoeken, hebben verzoeker en zijn partner een eigen grondig onderzoek gevoerd over de leugens en de valsheid in geschrifte die in de emails ingebracht werden door de genaamde externe persoon R. K. (...).

Het blijkt volledig uit het dossier gezinshereniging welke de weg is die verzoeker en zijn partner gegaan zijn om tot rechtsgeldige bewijs te komen omtrent de leugens van K. (...) in het emailverkeer.

De resultaten van dat eigen onderzoek en van de nieuwe elementen die aan de oppervlakte gekomen zijn bij de fake toezegging van K. (...) dat hij zelf een verklaring omtrent zijn leugens in de emails wou bezorgen, zijn na het voorval van 2412 2016 (woordbreuk door K. (...) om de verklaring te bezorgen) in een derde klacht bij het Parket bezorgd op 22 2 2017.

En nadat het herhaalde en onverschoonbare stilzitten van dat Parket werd vastgesteld door verzoeker en zijn partner werd besloten om de strafklacht tegen K. (...) in te dienen bij de onderzoeksrechter op 11 juli 2017.

Op de pagina's 5/9 (onderaan) en vervolgens op pagina 6/9 (bovenaan) citeert verweerder in haar nota uit de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand van Lokeren dd 23.6.2014 (gecursiveerde tekst in de nota van verweerder)

Verzoeker stelt dat er op zeer eenvoudige wijze kan nagegaan worden dat die geciteerde tekst zeer tekenend is voor de geforceerde en onwettelijke handelswijze in dat dossier huwelijk : minstens twee keer is er een valsheid in geschrifte aanwezig in de geciteerde passage.

Niet enkel werden de passages uit het emailverkeer gebruikt, er werden bovendien totaal verzonnen toevoegingen gedaan aan de teksten van de emails.

In de geciteerde tekst in de nota is er sprake van "een vrouwelijke verloofde van H. A. (...) die jaloers is op P. V. D. (...)". De tekst hiervoor met eigen onderlijning : dit is een totaal verzonnen eigenschap, die nergens in de emails vermeld is.

Ook wordt er gesteld in de geciteerde tekst dat er sprake is van "een vrouwelijke verloofde van H. A. (...) in Marokko..." Ook hier gebeurt exact hetzelfde : de onderlijnde tekst is nergens in de emails vermeld. Het is een honderd procent verzinsel dat in de tekst van de weigeringsbeslissing huwelijk van de ambtenaar van de burgerlijke stand van Lokeren neergeschreven staat. Het is een pure valsheid in geschrifte en het geschrift wordt aangewend om het burgerlijk leven van verzoeker en zijn partner te schaden.

Verzoeker heeft in zijn verzoekschrift tot nietigverklaring van 20 juni 2017 verwezen naar hetgeen gebeurt in de casus huwelijk, namelijk om aan te tonen dat ook daar aan de emails een disproportioneel belang gehecht wordt.

Verweerder levert nu zelf het duidelijke bewijs dat de emails in dat dossier misbruikt worden om er nog bijkomende verzinsels aan toe te voegen.

Verzoeker merkt verder op dat op het moment van de beslissing bij de Rechtbank te Dendermonde perfect bekend was aan de Rechter dat de emails inhoudelijk totaal betwist werden, en ook dat er door het Parket geen enkel gevolg gegeven was aan de klachten van verzoeker tegen K. (...).

Op het moment van de beslissing te Dendermonde (op datum 20.10.2016) was het rechtsgeldige en sluitende bewijs dat vervat zit in de latere bekentenis van R. K. (...) dd 19.11.2016 uiteraard nog niet bekend. Maar voor het beroep dat thans loopt bij het Hof van Beroep te Gent zal die bekentenis van K. (...) ingevoegd worden.

Het is in de bovenstaande bespreking reeds duidelijk aangetoond dat er geen redelijk of zorgvuldig antwoord gegeven werd door verweerder op het eerste, het tweede en derde middel dat door verzoeker aangebracht werd.

Ook voor het vierde middel geldt hetzelfde als voor de eerste drie middelen : er is geen enkele rekening gehouden met de grondige analyse die bezorgd werd omtrent de vijf emails die in de drie laatste weigeringsbeslissingen namens verweerder telkenmale gebruikt werden.

De bezorgde zeer grondige analyse bewijst dat het emailverkeer de facto door en door verrot werd door de inmengingen van K. (...). De bekentenis van K. (...) dd 19 11 2016 bewijst de rol van die buitenstaander die leidt tot een totale onbetrouwbaarheid van de inhoud van de aangetaste emails.

En toch doet verweerder alsof er niets aan de hand is, en de tekst van de vijf emails wordt opnieuw letterlijk gecopieerd uit de vorige weigeringsbeslissingen.

Zowel in de beslissing van 24.5.2017 als in de nota van verweerder is niets terug te vinden van de grondige analyse van verzoeker.

Het mist werkelijk elke ernst hoe er door verweerder gehandeld wordt.

Ook voor het vijfde middel en het zesde middel geldt dat het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden werden door verweerder.

Bij het zevende middel dient vastgesteld te worden dat de uitleg van verweerder alsof het zou gaan om een administratieve vergissing totaal ongeloofwaardig is en dat die gegeven uitleg niet spoort met de realiteit van de stukken die als bijlage bij dat zevende middel gevoegd werden door verzoeker.

Bovendien moet opgemerkt worden dat er op heden wel degelijk twee inhoudelijk tegenstrijdige administratieve beslissingen bestaan :

- er is vooreerst de brief van 22.05.2017, gericht aan de burgemeester van 9160 Lokeren en dewelke een verzoek bevat om in de loop van de 9 de maand na afgifte van de F-kaart een relatieverslag op te stellen . Die brief is ondertekend door Mevrouw S. T. (...), met de vermelding : "voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie".

Die brief hangt samen met de email van dinsdag 23.05.2017 om 10:29, een email uitgaande van de DVZ naar de administratie vreemdelingen van Lokeren, met de volgende vermeldingen :

"Met dossier van betrokkene is nagekeken

De F-kaart mag afgeleverd worden aan betrokkene

In bijlage zend ik U de aanvraag voor een relatieverslag"

Die mail van 23.05.2017 (uitgaande van Mevr. S. T. (...) op ibz.fgov.be) bevat, zoals gezegd, een bijlage die gedateerd is op maandag 22.05.2017 : namelijk een door Mevr. T. (...) ondertekende brief aan de burgemeester van 9160 Lokeren.

- en er is tweedens de email die achteraf binnengekomen is vanwege Mevrouw M. V. (...) (haar email adres luidt : (...)) naar de administratie vreemdelingen te Lokeren .

De mail is "op de valreep" verstuurd , namelijk op woensdag 24 mei 2017 om 12:25 en bevat volgende bewoordingen :

"Goeiemiddag, in bijlage de nieuwe instructies in deze aanvraag gezinshereniging"

en onderaan staan een slotformule, de naam, de vermelding "attaché" en ook het telefoon- en faxnummer van Mevrouw M. V. (...).

De mail heeft als bijlage de weigeringsbeslissing van 24.05.2017 en ook de op dat moment nog te ondertekenen akte van kennisgeving.

Die weigeringsbeslissing van 24.05.2017 is eveneens ondertekend "Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie" door M. V. (...), attaché.

Er bestaan dus op heden twee stukken met tegenstrijdige inhoud, allebei ondertekend "Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie".

. zoals gezegd : vooreerst de brief van 22.05.2017, gericht aan de burgemeester van 9160 Lokeren en dewelke een verzoek bevat om in de loop van de 9 de maand na afgifte van de F-kaart een relatieverslag op te stellen
. en ten tweede bestaat de weigeringsbeslissing van 24.05.2017 en die is eveneens ondertekend "Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie" (door M. V. (...), attaché.)

Verzoeker stelt : dit is een onduidbare en onwettige situatie. Er bestaan over zijn situatie twee totaal tegenstrijdige brieven die ondertekend zijn "Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie".

Het is totaal ongeloofwaardig dat de eerste beslissing (toekenning van de F-kaart) een administratieve vergissing zou zijn. De email van dinsdag 23.05.2017 om 10:29 stelt woordelijk : "Het dossier van betrokkene is nagekeken".

Dit bewijst dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen het nazicht van het dossier van betrokkene (verzoeker in deze) en het gunstig gevolg van dat nazicht dat erin bestaat dat de F-kaart toegekend wordt.

De weigeringsbeslissing maakt geen enkele vermelding van een momenteel in de nota van 10 juli 2017 beweerdte voorafgaande "administratieve vergissing".

Het ongeloofwaardige verhaal van de beweerdte administratieve vergissing is duidelijk een motivering a posteriori die nu door verweerder gehanteerd wordt.

Verzoeker stelt dat er geen enkel bewijs is dat er effectief ooit sprake is geweest of kon geweest zijn van een administratieve vergissing.

Wat vast staat is dat er een positieve beslissing genomen werd, die wel degelijk aan verzoeker betekend werd, namelijk door de uitnodiging langs de post die hij bekwam om de F-kaart af te halen op de gemeente.

Dan nadien is er een tegenstrijdige weigeringsbeslissing genomen op 24.5.2017.

Verzoeker betwist dat de tegenstrijdige weigeringsbeslissing kan of dient te prevaleren op de daadwerkelijk genomen positieve beslissing.

Verzoeker stelt : het klemt des te meer wanneer er gekeken wordt naar de onredelijkheid en de onzorgvuldigheid die aan de weigeringsbeslissing kleeft.

Verzoeker herhaalt : er is geen enkel voorval geweest waaruit ineens de negatieve formuleringen die op 24 mei 2017 "gevonden" werden zouden kunnen verklaard worden, daar waar die kennelijk daags tevoren niet geformuleerd noch gebruikt waren door verweerder.

Verzoeker stelt nadrukkelijk dat er in de casus sprake is van machtsafwendings door verweerder, er is sprake van de schending van de regels van behoorlijk bestuur, met name de rechtszekerheid is hier aangetast."

2.2. De verwerende partij antwoordde met betrekking tot de zeven middelen, zoals aangevoerd in het verzoekschrift, het volgende in haar nota met opmerkingen:

"Gelet op de onderlinge samenhang van de zeven middelen van de verzoekende partij, als verweerder deze gezamenlijk behandelen.

De verzoekende partij beroept zich doorheen haar zeven middelen op een schending van:

- de artikelen 40ter en 62 van de Vreemdelingenwet ;
- de artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen ;
- het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij acht de voormelde rechtsregels geschonden, doordat ten onrechte geen rekening zou zijn gehouden met de zogenaamde rechtsgeldige bewijzen van het bedrog dat door een externe persoon in het dossier van de verzoekende partij en dhr. P. V. D. (...) zou zijn gebracht.

Betreffende de vermeende schending van de artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 Vreemdelingenwet, laat de verweerder gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift van verzoekende partij blijkt dat zij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij er ook in slaagt de motieven vevat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing.

De verweerder is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De formele motiveringsplicht, vevat in de wetsartikelen waarvan verzoekende partij de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoekende partij het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om haar toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.

Deze vermeldingen laten verzoekende partij toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden, met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) werd betekend en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd.

Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

De uiteenzetting van verzoekende partij kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu de beschouwingen van verzoekende partij niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door haar geschonden geachte rechtsregels.

Gelet op het voorgaande is de verweerder de mening toegedaan dat dit aspect van het eerste middel van verzoekende partij onontvankelijk, minstens ongegrond is.

De bestreden beslissing maakt uitdrukkelijk melding van de volgende elementen:

- niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben ;*
- uit de inhoud van het e-mailverkeer blijkt dat er geen sprake is van affectieve en relationele banden tussen de verzoekende partij en de referentiepersoon ;*
- eerder een zakelijke overeenkomst met het oog op het regelen van het verblijfsstatuut van verzoeker ;*
- vorige aanvragen werden ook reeds geweigerd ;*
- alle beroepen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden verworpen ;*
- huidige aanvraag bevat geen nieuwe elementen dewelke een andere beslissing rechtvaardigen ;*
- ...*

Uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing blijkt afdoende om welke redenen de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging heeft besloten tot de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden, met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

In een ellenlang betoog tracht de verzoekende partij aannemelijk te maken om welke reden zij bij haar laatste aanvraag tot gezinshereniging met dhr. P. V. D. (...) wel degelijk nieuwe elementen heeft aangebracht, dewelke van aard zouden zijn de oprechte relationele band met dhr. P. V. D. (...) te bewijzen.

Verweerder laat gelden dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging allerm minst kennelijk onredelijk op basis van het door de verzoekende partij zelf voorgelegde e-mailverkeer heeft vastgesteld dat er duidelijk geen sprake is van een affectieve liefdesrelatie tussen de verzoekende partij en de referentiepersoon, doch enkel van een zakelijke overeenkomst met het oog op het verwerven van verblijfsrecht in het Rijk.

De loutere beweringen van de verzoekende partij dat alle negatieve elementen in de eigen verklaringen, die ook geciteerd worden in de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand, 'volledig tot een afgesloten periode in het verleden behoren', en dat de verzoekende partij en de referentiepersoon verward geweest zouden zijn door het leugenspel van R. K. (...), weerleggen de concrete vaststellingen van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging (en de ambtenaar van de burgerlijke stand én de rechtbank van eerste aanleg) uiteraard niet.

De ambtenaar van de burgerlijke stand -wiens weigeringsbeslissing deel uitmaakt van de stukken van het administratief dossier- heeft in dit kader eveneens terecht besloten dat er sprake is van een schijnhuwelijk, mede gezien de vaststellingen dat:

"H. A. (...) de facto niet verplicht wordt door P. V. D. (...) om bij hem te wonen doch gebruik mag maken van de andere woonruimte in de kangoeroewoning van de heer V. D. (...), dit in afwijking van het samenlevingscontract dat partijen hebben afgesloten voor notaris F. V. D. C. (...) d.d.7 mei 2013 (zie stuk 134).", dat "er sprake is van een - vrouwelijke - verloofde van H. A. (...) die jaloers is op P. V. D. (...), doch mogelijks samen met H. A. (...) bij P. V. D. (...) in diens kangoeroewoning zou komen inwonen om daar een gezin te stichten.", dat "volgens de mail van 14 januari 2012 de heer V. D. (...) zijn uiterste best doet om H. A. (...) ervan te overtuigen dat de wettelijke samenwoning een neutraal instituut is dat niet verhindert dat H. A. (...) verder nog met een meisje zou samenwonen in het andere gedeelte van de kangoeroewoning en met haar een gezin zou stichten", dat "Bij ondervraging, over deze toch eigenaardige vaststelling, namelijk dat er sprake is van een vrouwelijke verloofde van H. A. (...) in Marokko, de heer V. D. (...) beweert dat dit een fantasietje betreft en dat het iedereen vrijstaat, ook in een relatie, om te fantaseren over een relatie met iemand anders. H. A. (...) beweert dan weer dat dit verhaal verzonnen is door R. K. (...) die ruzie trachtte te stoken tussen V. D. P. (...) en H. A. (...)."

In het inleidend verzoekschrift verliest de verzoekende partij zich in een schier eindeloos betoog nopens de rol die dhr. R. K. (...) zou hebben gespeeld en diens verantwoordelijkheid voor de leugenachtige toevoegingen in het voorgelegde e-mailverkeer.

De verzoekende partij kan het de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging niet ernstig ten kwade duiden dat niet op omstandige wijze is gemotiveerd nopens de beweerdelijke bedrieglijke tussenkomst van dhr. R. K. (...), nu er uiteraard geen enkele bewijswaarde kan worden gehecht aan de op heden voorgelegde 'bewijsstukken'.

Verweerder verduidelijkt dat redelijkerwijs moet worden aangenomen dat de verzoekende partij reeds in het kader van de eerdere aanvragen tot gezinshereniging, dan wel in het kader van het onderzoek door de ambtenaar van de burgerlijke stand of in het kader van de procedure voor de rechtbank van eerste aanleg in staat moet zijn geweest om bewijs voor te brengen dat de bezwarende inhoud van het voorliggende e-mailverkeer.

Zulks bleek evenwel niet mogelijk, hetgeen vragen doet rijzen nopens de oprechtheid van de op heden bijkomende voorliggende bewijsstukken.

Eén en ander klemt des te meer nu uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij en de referentiepersoon reeds verschillende verklaringen hebben proberen verschaffen voor de opmerkelijke inhoud van het e-mailverkeer:

- dat het slechts een fantasietje zou betreffen en dat het iedereen vrijstaat om in het kader van een relatie te fantaseren over een relatie met iemand anders ;

- dat het te wijten zou zijn aan het listige leugenspel van dhr. R. K. (...), dewelke leugens in de e-mails van betrokkenen zou hebben "gepompt";
- dat de wereld niet binair is en dat de simplistische conclusie van het Openbaar Ministerie (in het kader van het onderzoek naar de schijnrelatie) voorbij gaat aan het feit dat biseksualiteit veel en in veel vormen voorkomt.

Gelet op de steeds wijzigende verklaringen van de verzoekende partij en de referentiepersoon kan geen enkel geloof gehecht worden aan hun beweringen, dewelke zij zelf voor waar aannemen.

De verzoekende partij verwijst doorheen haar middelen tot nietigverklaring ook nog naar verscheidene klachten dewelke werden neergelegd tegen de ambtenaar van de burgerlijke stand te Lokeren, doch nergens blijkt dat gunstig gevolg werd gegeven aan deze klachten. Wel integendeel.

Verweerder merkt nog op dat de enige enigszins geloofwaardige houding, dewelke de verzoekende partij en de referentiepersoon zichzelf hadden kunnen aanmeten, was dat zij ten tijde van het indienen van de eerste aanvraag tot gezinshereniging, naar aanleiding waarvan het gewraakte e-mailverkeer werd voorgelegd, onmiddellijk open kaart zouden hebben gespeeld en duiding zouden hebben gegeven bij de reden waarom bepaalde (bezwarende) passages zwart waren gemaakt.

De verzoekende partij, noch de referentiepersoon hebben zulks evenwel gedaan.

Gelet op de belastende aard van de zwartgemaakte verklaringen is het volstrekt ongeloofwaardig dat de verzoekende partij en/of de referentiepersoon niet bij aanvang reeds opmerkten dat er leugens van de hand van dhr. R. K. (...) in het spel waren.

Het feit dat de klachten, dewelke door de verzoekende partij en/of de referentiepersoon lastens dhr. R. K. (...) werd ingediend, zonder gevolg werd geklasseerd zegt op zich ook reeds voldoende.

Verweerder besluit dat enkel kan worden besloten dat de verzoekende partij en/of de referentiepersoon destijds de bezwarende inhoud van het e-mailverkeer aan het oog en de aandacht van de overheid poogden te onttrekken.

Op heden betreurt de verzoekende partij het kennelijk dat zij in het kader van de eerste aanvraag tot gezinshereniging allerlei e-mails heeft voorgelegd, waarbij de poging om bezwarende passages waaruit blijkt dat er geen sprake is van een affectieve relatie te verdoezelen, jammerlijk mislukte.

Het is evenwel allerm minst kennelijk onredelijk om van de onbetwistbare inhoud van het e-mailverkeer uit te gaan bij het nemen van de bestreden beslissing, zulks inzonderheid gelet op het feit dat de huidige argumentatie van de verzoekende partij niet reeds van bij aanvang werd aangevoerd, doch kennelijk slechts -heel omstandig- is uitgewerkt, nadat de eerdere verklaringen niet werden aangenomen door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen én de ambtenaar van de burgerlijke stand.

In een wanhoopspoging om de schade te beperken slaat de verzoekende partij wild om zich heen met allerhande beschuldigingen aan het adres van dhr. R. K. (...), het openbaar ministerie, de ambtenaar van de burgerlijke stand, de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, ...

Er is echter geen touw vast te knopen aan de beschouwingen van de verzoekende partij, terwijl het gebrek aan geloofwaardig stavingstukken zowat de rode draad vormt doorheen haar relaas.

Verweerder benadrukt dat het enige vaststaande feit met betrekking tot het gewraakte e-mailverkeer is, dat de verzoekende partij en de referentiepersoon het volledig uit eigen beweging hebben voorgelegd, met dien verstande dat zij opzettelijk bepaalde passages onleesbaar poogden te maken. In de gegeven omstandigheden heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging geheel terecht geloof gehecht aan de inhoud van het e-mailverkeer.

Door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde werd in dit kader geheel terecht als volgt gemotiveerd:

"Het gegeven dat eisers thans met alle mogelijke middelen trachten te vermijden van de rechtbank kennis krijgt van de volledige inhoud van deze mails is tekenend."

Terwijl nopens het voorgehouden "leugenverhaal dat op uiterst gemene wijze door een buitenstaande K. (...) in hun relatie gepompt is" door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde tevens op gedegen wijze als volgt gemotiveerd werd:

"Deze verklaring wordt op geen enkel ogenblik bewezen en komt niet geloofwaardig voor. De houding van eisers is terzake tevens tegenstrijdig nu zij net voordien dezelfde mails hebben voorgelegd ter staving van hun voorgehouden duurzame relatie."

De verzoekende partij meent nog een laatste strohalm te kunnen vinden in het feit dat tot op heden geen enkele naam bekend is van haar zogenaamde verloofde. De verzoekende partij meent dat aldus vaststaat dat "la fille" niet bestaat, hetgeen de bewering zou ondersteunen dat alles berust op leugens van dhr. R. K. (...).

Het loutere feit dat tot op heden geen naam gekend is van de genoemde verloofde van de verzoekende partij, doet uiteraard op geen enkele wijze afbreuk aan het feit dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging (alook de ambtenaar van de burgerlijke stand én de rechtbank van eerste aanleg) wel degelijk vermocht rekening te houden met het feit dat uit het e-mailverkeer ontegensprekelijk blijkt dat de verzoekende partij hetero is, zodat de voorgehouden homorelatie geen oprechte relatie betreft.

Verweerder herhaalt nog -en zulks is uiteraard allerminst een detail- dat inmiddels reeds uiteenlopende verklaringen werden verschaft door appellanten nopens de bezwarende inhoud van het voorliggende e-mailverkeer (zie ook hoger), doch dat geen van de verklaringen overtuigend aandoet. Terwijl het gegeven dat uiteenlopende verklaringen werden afgelegd hoe dan ook ernstige vragen doet rijzen nopens de geloofwaardigheid van de verzoekende partij en de referentiepersoon.

Huidig inleidend verzoekschrift vormt een bevestiging van het feit dat de verzoekende partij en de referentiepersoon hun eigen waarheid schrijven en steeds herschrijven.

Verweerder benadrukt dat het de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging allerminst ten kwade kan worden geduid dat hierin niet wordt meegegaan en dat de (overduidelijke) inhoud van het e-mailverkeer nog steeds als uitgangspunt wordt genomen bij de beoordeling van de voorgehouden duurzame en stabiele relatie.

De verzoekende partij wijst nog op het feit dat zij ei zo na een positieve beslissing had ontvangen, doch dat op de valreep nieuwe instructies van de Dienst Vreemdelingenzaken werden overgemaakt aan de Stad Lokeren.

Eén en ander is niet van aard afbreuk te doen aan de deugdelijkheid van de bestreden beslissing.

Zelfs indien ingevolge een administratieve vergissing aanvankelijk een schrijven werd verstuurd, waaruit bleek dat een F-kaart aan de verzoekende partij zou worden afgeleverd, dan nog dient te worden benadrukt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging zulks tijdig zelf heeft rechtgezet, met name nog vooraleer een gebeurlijke positieve beslissing aan de verzoekende partij werd betekend.

Verweerder beklemtoont dat het enige relevante criterium is dat op 24.05.2017 de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden, met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) aan de verzoekende partij werd betekend, terwijl in de stukken van het administratief dossier nergens een betekende beslissing steekt dewelke met de in casu bestreden beslissing onverenigbaar zou zijn.

De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden, met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) aan de verzoekende partij diende betekend te worden.

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

Het middelen van de verzoekende partij zijn onontvankelijk, minstens ongegrond. Zij kunnen niet worden aangenomen."

2.3.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze, wat impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 40bis, § 2, 2°, en 40ter van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat de verzoeker *“niet op afdoende wijze (heeft) aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben met zijn partner”*, waarbij wordt gewezen op het door hemzelf voorgelegde mailverkeer waaruit blijkt dat er *“geen sprake is van een affectieve en relationele band/relatie tussen betrokkene en de referentiepersoon, maar eerder van afspraken en een zakelijke overeenkomst met het oog op het regelen van het verblijfsstatuut van betrokkene”*, op de drie vorige weigeringen van de aanvragen gezinshereniging, waarvan de beroepen door de Raad telkens werden verworpen en op het gegeven dat *“(d)e huidige aanvraag (...) geen nieuwe elementen (bevat) welke een andere beslissingen dan de voorgaande rechtvaardigen”*. Ook de beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten verwijst naar de toepasselijke rechtsregel, met name artikel 7, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat het *“legaal verblijf in België is verstreken”*, waarbij tevens rekening wordt gehouden met het bepaalde in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat de verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt.

In een eerste middel van zijn synthesesmemorie laat de verzoeker gelden dat hij bij zijn aanvraag zeer grondige verklaringen heeft neergelegd omtrent het *“stilzitten van het Parket”* en de *“ontoelaatbare weigering om enig onderzoek te doen”* naar een klacht die hij op 1 mei 2015 heeft neergelegd. Hij meent dat het parket, door aldus te handelen, zijn rechten van verdediging schendt en verwijt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris dat deze verklaringen door hem *“totaal onbesproken (worden) gelaten”*. In een derde middel van zijn synthesesmemorie voert de verzoeker aan dat hij een eigen onderzoek heeft gedaan waarin hij zou hebben aangetoond dat een derde persoon de leugenachtige mails zou hebben aangemaakt op grond waarvan zijn relatie met de referentiepersoon eerder als een *“zakelijke overeenkomst met het oog op het regelen van het verblijfsstatuut”* wordt beschouwd en dat dit *“cruciale bewijselement”* in de bestreden beslissing *“totaal onbesproken (wordt) gelaten”*. In een vijfde middel van zijn synthesesmemorie stelt de verzoeker dat zijn aanvraag een hernieuwde getuigenis van zijn naaste burens bevat die *“het bewijsmiddel (vormt) van het jarenlange samenwonen als koppel”* en dat deze *“belangrijke nieuwe verklaring”* door de gemachtigde *“totaal onbesproken (wordt) gelaten”*. Er wordt evenwel op gewezen dat in de bestreden beslissing wordt opgemerkt dat de drie vorige aanvragen gezinshereniging die de verzoeker in functie van zijn relatie met de referentiepersoon heeft ingediend telkens werden geweigerd en dat ook de beroepen tegen deze beslissingen door de Raad werden verworpen en dat vervolgens in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat *“(d)e huidige aanvraag (...) geen nieuwe elementen (bevat) welke een andere beslissingen dan de voorgaande rechtvaardigen”*. Uit deze motieven blijkt (minstens impliciet) dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de weigering van het parket van Dendermonde om een door de verzoeker ingediende klacht te onderzoeken en de subjectieve bevindingen van de verzoeker omtrent deze weigering, het (eenzijdige) eigen onderzoek van de verzoeker naar het emailverkeer en de hernieuwde getuigenis van de naaste burens van de verzoeker niet heeft beschouwd als nieuwe elementen die een andere beslissing zouden rechtvaardigen. Voorts wordt erop gewezen dat de plicht tot uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet *“verder”* te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing *“het waarom”* of *“uitleg”* dient te vermelden.

Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat de verzoeker er niet in slaagt te verduidelijken op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens deze beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.2. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven. Dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 5 december 2011, nr. 216.669; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388). Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, dat als volgt luidt:

“(…)

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

“(…)”

Artikel 40bis van de Vreemdelingenwet, waarnaar in voornoemd artikel 40ter van de Vreemdelingenwet wordt verwezen, bepaalt het volgende:

“(…)”

§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

“(…)”

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

– indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

– ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

– ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

“(…)”

De bewijslast inzake het aantonen van een duurzame en stabiele partnerrelatie ligt bij de aanvrager en is, bij gebrek aan enige reglementaire bepaling aangaande de bewijsstukken die kunnen overgelegd worden, vrij. De gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris beschikt over een zeer ruime appreciatiebevoegdheid bij de beoordeling van de neergelegde stukken, waarop de Raad enkel vermogen een marginale wettigheidstoetsing uit te oefenen.

In casu werd door de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris besloten dat een duurzame en stabiele relatie tussen de verzoeker en zijn partner, zoals vereist door de Vreemdelingenwet, niet werd

aangetoond. zoals hierboven reeds werd aangehaald, baseert de gemachtigde zich hiervoor voornamelijk op de inhoud van het door de verzoeker zelf voorgelegde mailverkeer tussen hem en de referentiepersoon.

In een eerste, een tweede, een derde, een vierde en een vijfde middel van zijn synthesesamenvatting laat de verzoeker gelden dat het motief in de bestreden beslissing dat “(d)e huidige aanvraag (...) geen nieuwe elementen (bevat) welke een andere beslissingen dan de voorgaande rechtvaardigen” manifest fout is. Hij licht in het eerste middel omstandig toe dat een derde, R. K., valse e-mails naar zijn partner heeft gestuurd en hierbij liet uitschijnen dat de e-mails van de verzoeker afkomstig waren, dat hij en zijn partner hiervoor klacht hebben neergelegd, doch geconfronteerd werden met het stilzitten van het parket en vervolgens “zeer veel zelf ondernomen (hebben) om de “hoax” van de leugens van K. (...) in de emails te doorbreken”, waarna hij opnieuw een klacht indiende bij het parket waarin hij stelt dat hij “grote schade lijdt door de belaging, de leugens en de valsheid in geschrifte die door de buitenstaander R. K. (...) in het kwestieuze emailverkeer werden ingebracht”. In het tweede middel licht hij omstandig toe dat zijn eigen onderzoek heeft geleid tot een geluidsopname van een gesprek van 19 november 2016 met R. K. waarin deze laatste zegt “dat hij de kwestieuze leugenachtige emails zelf heeft aangemaakt” en verklaart dat het meisje waarvan sprake is in deze mails nooit bestaan heeft. In een derde middel licht de verzoeker omstandig toe dat de mails aan de referentiepersoon waarvan in de bestreden beslissing gewag werd gemaakt, verstuurd werden via een emailadres dat aan R.K. toebehoorde en waarvan hij het paswoord niet kent. In het vierde middel gaat de verzoeker verder door op het voorgaande en betoogt hij dat in de bestreden beslissing met betrekking tot het mailverkeer volkomen onjuist impliciet gesteld wordt “dat het zou gaan om emailverkeer tussen verzoeker en referentiepersoon”. In het vijfde middel wijst de verzoeker nog op een hernieuwde getuigenis van 25 februari 2017 van zijn naaste burens die volgens hem “het bewijsmiddel (vormt) van het jarenlange samenwonen als koppel”.

Vooreerst wordt er op gewezen dat de verzoeker niet betwist dat de in de bestreden beslissing besproken e-mails door hem (reeds in het kader van een eerdere aanvraag) werden voorgelegd. Voorts kan de verwerende partij worden bijgetreden waar zij in haar nota met opmerkingen laat gelden dat het ongeloofwaardig is dat de verzoeker en/of de referentiepersoon niet bij aanvang reeds opmerkten dat er vermeende leugens van de heer R. K. in het spel waren. Het is in het licht hiervan geenszins kennelijk onredelijk dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris rekening houdt met stukken die de verzoeker zelf heeft bijgebracht en dat hij uit de inhoud van deze stukken afleidt dat er “geen sprake is van een affectieve en relationele band/relatie tussen betrokkene en de referentiepersoon, maar eerder van afspraken en een zakelijke overeenkomst met het oog op het regelen van het verblijfsstatuut van betrokkene”. In deze e-mails is immers duidelijk sprake van een mogelijkheid om een meisje in België te vinden en van het betalen van huurgelden om na een eventueel huwelijk met het meisje in een gedeelte van de woning van de referentiepersoon te wonen. De omstandigheid dat de verzoeker en zijn partner bij het parket van Dendermonde een klacht hebben neergelegd tegen R. K. omdat deze op leugenachtige wijze zou zijn tussengekomen in het door de verzoeker bij zijn eerdere verblijfsaanvragen aan de diensten van de verwerende partij overgemaakte emailverkeer en dat hij een geluidsopname bijbrengt waarin R. K. zou toegeven dat hij deze e-mails zelf heeft aangemaakt via een eigen emailadres waarvan de verzoeker geen paswoord heeft, doet hieraan geen afbreuk. Het indienen van een klacht is immers geen bewijs van de waarachtigheid van de inhoud ervan. Bovendien werden de klachten die de verzoeker heeft neergelegd, zoals hij zelf ook aangeeft, allebei geseponeerd door het parket. Waar de verzoeker dit wijt aan onwil van het parket of van een bepaalde parketmagistraat, beperkt hij zich tot een loutere, suggestieve bewering, die niet *in concreto* wordt gestaafd door enig begin van bewijs. Dit kan alvast niet worden afgeleid uit het loutere feit van de seponering. Bovendien komt het de gemachtigde niet toe om een eigen onderzoek te voeren naar de leugenachtigheid van het emailverkeer door toedoen van een derde. Zo de verzoeker meent dat het door hem zelf aangebrachte emailverkeer op grond waarvan in de bestreden beslissing de affectieve en relationele band tussen hem en de referentiepersoon betwist wordt, is tot stand gekomen op basis van misdrijven (belaging en valsheid in geschrifte) door een derde, komt het hem toe om hiervan gedegen bewijs aan te brengen, in de vorm van een rechterlijke beslissing waarbij de valsheid in geschrifte en/of belaging van R. K. door een objectieve en onpartijdige instantie wordt vastgesteld op grond van een tegensprekelijk onderzoek (à charge en à décharge) van de voorgelegde bewijsstukken, *quod non in casu*. Ten slotte is het, gezien de inhoud van het emailverkeer dat de verzoeker zelf bij zijn aanvraag heeft aangebracht en waaruit dus blijkt dat er “geen sprake is van een affectieve en relationele band/relatie tussen betrokkene en de referentiepersoon, maar eerder van afspraken en een zakelijke overeenkomst met het oog op het regelen van het verblijfsstatuut van betrokkene”, logisch dat de gemachtigde hieraan veel waarde hecht bij de beoordeling van het duurzaam en stabiel karakter van de relatie van de verzoeker en de referentiepersoon en dat hij geen waarde hecht aan een (hernieuwde) getuigenverklaring van derden.

Waar de verzoeker in zijn synthesesemorie nog wijst op een nieuwe wending in de zaak, met name dat hij op 11 juli 2017 een klacht heeft ingediend bij de onderzoeksrechter, wordt er vooreerst op gewezen dat dit gegeven dateert van na de bestreden beslissing, zodat hiermee bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening kon worden gehouden. Bovendien doet dit gegeven geen afbreuk aan het voorgaande. Ten slotte wordt er nog op gewezen dat de inzet van de procedure voor de onderzoeksrechter voor de verzoeker in wezen de beoordeling betreft van zijn intentie om met de referentiepersoon een duurzame en stabiele relatie te hebben, zodat indien deze procedure voor hem een positieve uitslag kent, niets hem belet op grond hiervan een nieuwe verblijfsaanvraag in te dienen.

Gelet op het voorgaande maakt de verzoeker niet aannemelijk dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op kennelijk onredelijke wijze heeft vastgesteld dat *“(d)e huidige aanvraag (...) geen nieuwe elementen (bevat) welke een andere beslissingen dan de voorgaande rechtvaardigen”*.

Waar de verzoeker in het eerste middel van zijn synthesesemorie nog opwerpt dat het niet duidelijk is of de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris bij het parket geïnformeerd heeft naar het onderzoek van zijn derde klacht tegen de heer R.K., waarvan hij overigens zelf aangeeft dat deze inmiddels geseponeerd werd, en verder in zijn synthesesemorie vaststelt dat *“de eenvoudige vraag aan google om de gegevens te bezorgen van het litigieuze emailadres”* kennelijk niet gesteld is, wordt erop gewezen dat de bewijslast inzake het aantonen van een duurzame en stabiele partnerrelatie bij de verzoeker ligt. Overigens erkent de verzoeker in het vierde middel van zijn synthesesemorie uitdrukkelijk dat de referentiepersoon verklaard heeft dat de verzoeker met zijn echtgenote in zijn huis zouden kunnen gaan wonen. De verzoeker tracht de inhoud en het belang van de e-mails afkomstig van zijn partner te minimaliseren maar slaagt er met zijn kritiek niet in de vaststelling in de bestreden beslissing, met name dat uit het door hem voorgelegde emailverkeer duidelijk blijkt dat er *in casu* geen sprake is van een duurzame en stabiele relatie in de zin van de desbetreffende wetsbepaling die aanleiding kan geven tot een verblijfsrecht, te weerleggen of te ontcrachten. Het komt aan de verzoeker toe om overtuigende stukken voor te leggen waaruit de stabiliteit en de duurzaamheid van de relatie blijkt. Nu de verzoeker zelf – weze het bij een eerdere aanvraag – stukken heeft voorgelegd waaruit blijkt dat er *“geen sprake is van een affectieve en relationele band/relatie tussen betrokkene en de referentiepersoon, maar eerder van afspraken en een zakelijke overeenkomst met het oog op het regelen van het verblijfsstatuut van betrokkene”*, is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris om zonder zelf een onderzoek te verrichten bij google te oordelen dat, gelet op de afwezigheid van een affectieve relatie, hieruit geen verblijfsrecht kan ontstaan.

In een zesde middel van zijn synthesesemorie laat de verzoeker gelden dat de zinsnede in de bestreden beslissing dat *“het duurzame karakter en de oprechtheid van de relatie wordt betwist”* een louter woordenspel is en inhoudelijk elke ernst en betekenis mist. Er wordt evenwel op gewezen dat voorafgaand aan deze zinsnede in de bestreden beslissing genoegzaam wordt uiteengezet waarom de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris van oordeel is dat de verzoeker *“niet op afdoende wijze (heeft) aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben met zijn partner”*, waarbij wordt gewezen op het feit dat uit de door hem voorgelegde e-mailberichten blijkt dat er *“geen sprake is van een affectieve en relationele band/relatie tussen betrokkene en de referentiepersoon, maar eerder van afspraken en een zakelijke overeenkomst met het oog op het regelen van het verblijfsstatuut van betrokkene”*, op de weigering van de drie vorige aanvragen gezinshereniging en de verwerping door de Raad van de daartegen ingestelde beroepen en op de omstandigheid dat *“(d)e huidige aanvraag (...) geen nieuwe elementen (bevat) welke een andere beslissingen dan de voorgaande rechtvaardigen”*. In tegenstelling tot wat de verzoeker voorhoudt, worden hierbij dus geen feiten en bewijzen genegeerd. De omstandigheid dat de zinsnede dat *“het duurzame karakter en de oprechtheid van de relatie wordt betwist”* niet voorkwam in de vorige beslissingen brengt voorts niet *ipso facto* met zich dat hij manifest foutief zou zijn.

In een zevende middelonderdeel van zijn synthesesemorie werpt de verzoeker op dat het bestuur aanvankelijk aan de stad Lokeren instructies had gegeven om hem in het bezit te stellen van een F-kaart, waarna later instructies werden gegeven tot het betekenen van de thans bestreden beslissing. Met dit betoog toont de verzoeker evenwel niet aan dat de thans bestreden beslissing met schending van het bepaalde in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet of op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

Het betoog van de verzoeker in zijn repliek op de nota met opmerkingen dat de nummering in deze nota niet logisch in elkaar zit, kan ten slotte geenszins de motieven van de bestreden beslissing aan het wankelen doen brengen. Verder blijkt zijn repliek op de nota met opmerkingen, met name dat waar de verwerende partij in deze nota de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Lokeren van 23 juni 2014 citeert terwijl in deze beslissing volgens hem twee keer sprake is van valsheid in geschrifte, niet gericht te zijn tegen de thans bestreden beslissing. Deze repliek kan dan ook niet leiden tot de nietigverklaring van deze beslissing.

Uit het voorgaande blijkt dat de verzoeker niet aannemelijk maakt dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Evenmin wordt een schending van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet of machtsafwending aangetoond.

2.3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de bestuurlijke overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stouwen op een correcte feitenvinding. Aangezien uit voorgaande bespreking volgt dat er niet wordt aangetoond dat niet werd uitgegaan van een correcte feitenvinding kan niet worden gesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel zou zijn geschonden.

2.3.4. Het redelijkheidsbeginsel legt aan de bestuurlijke overheid de verplichting op om bij de uitoefening van haar wettelijke bevoegdheid redelijk te werk te gaan. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan slechts worden vastgesteld wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot een bepaalde beslissing is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men dus voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). In de bestreden beslissing worden de motieven opgesomd op grond waarvan de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) heeft besloten. De gemachtigde heeft enkel gebruik gemaakt van de hem bij wet toegekende bevoegdheden en is hierbij, gelet op wat voorafgaat, niet op een kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit gekomen. Bijgevolg kan niet worden volgehouden dat de gemachtigde bij het nemen van de bestreden beslissing het redelijkheidsbeginsel heeft geschonden.

2.3.5. Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur (RvS 11 januari 2007, nr. 166.563; I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 315-349). Te dezen wordt met de bestreden beslissing, na de eerste drie aanvragen voor een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger, ook de vierde aanvraag geweigerd. De verzoeker kan het bestuur dan ook niet verwijten onvoldoende standvastig te zijn opgetreden. Bovendien is uit het voorgaande gebleken dat niet wordt aangetoond dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris bij het nemen van de bestreden beslissing een onjuiste toepassing heeft gemaakt van artikel 40ter *iuncto* artikel 40bis, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet, zodat de verzoeker een schending van het rechtszekerheidsbeginsel niet aannemelijk maakt. De omstandigheid dat enkele dagen voor het nemen van de bestreden beslissing abusievelijk foutieve instructies werden gegeven aan de gemeentelijke ambtenaar, doet aan het voorgaande geen afbreuk.

2.3.6. Het eerste, het tweede, het derde, het vierde, het vijfde, het zesde en het zevende middel zijn ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend zeventien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN